

NİĞDEmiz

Başkent - NİĞDE VAKFI

YAYIN ORGANI

EGS GRUBU

SİRKETLERİ

EGS SİGORTA A.Ş.

Büyükdere Cad.
Stad. Han. No: 85 Kat: 4-5
80300 Mecidiyeköy/İSTANBUL
Tel: 0 212 266 63 43
Fax: 0 212 266 32 63

EGS SİGORTA ARACILIK HİZMETLERİ A.Ş.

Sair Eşref Bulvarı
Montrö İş Merkezi No: 48 Kat: 2
35210 Montrö/İZMİR
Tel: 0 232 489 89 69-489 82 39
Fax: 0 232 489 89 69-489 82 39

EGS TRADE CORP.

430 Park Avenue Newyork
N.Y. 10022-3592/USA
Tel: 00 1 212 644 40 00
Fax: 00 1 212 644 40 51

EGS ANKARA KOORDİNATÖRLÜK VE TEKSTİL YATIRIM HOLDİNG A.Ş.

Atatürk Bulvarı 219/11
06640 Kavaklıdere/ANKARA
Tel: 0 312 486 52 02- 486 54 26 - 486 65 81
Fax: 0 312 486 60 30

TARGEV A.Ş.

(Tekstil, Hazır Giyim Deri Sanayii, Teknoloji ve Tasarım Araştırma
Geliştirme Vakfı)
Atatürk Mah. Yavuz Cad. 114
35030 Bornova/İZMİR
Tel: 0 232 374 17 64 (Pbx)
Fax: (232) 374 20 39

EGS TURİZM, TANITIM VE FUARCILIK A.Ş.

Sair Eşref Bulvarı
Ragıp Şamlı İş Merkezi No: 6 Kat: 8/804
35210 Çankaya/İZMİR
Tel: 0 232 441 80 50 (Pbx)
Fax: 0 232 441 77 20

EGS BANK A.Ş.

Yıldız Posta Cad.
Dedeman Ticaret Merkezi No: 52 Kat: 3/4
80700 Esentepe/İSTANBUL
Tel: 0 212 275 30 31 (Pbx)
Fax: 0 212 272 85 53-272 82 86

EGS DIŞ TİCARET A.Ş.

Hürriyet Bulvarı
Tezol İş Merkezi No: 5 Kat: 5
35210 Çankaya/İZMİR
Tel: 0 232 441 98 88 (Pbx)
Fax: 0 232 441 98 92-441 99 94

EGS FACTORING A.Ş.

Levent Cad. No:1
80620 1. Levent/İSTANBUL
Tel: 0 212 282 42 15-268 28 82
Fax: 0 212 282 44 38

EGS FİNANSAL KİRALAMA A.Ş.

Büyükdere Cad.
Stad Han. No: 85 Kat: 3
80300 Mecidiyeköy/İSTANBUL
Tel: 0 212 266 63 43
Fax: 0 212 266 32 63

EGSER GİYİM SANAYİİ İÇ ve DIŞ TİCARET A.Ş.

Sair Eşref Bulvarı
Montrö İş Merkezi No: 35 Kat: 5
35210 Montrö/İZMİR
Tel: 0 232 445 42 14 (3 Hat)
Fax: 0 232 483 52 68

EGS MAĞAZACILIK A.Ş.

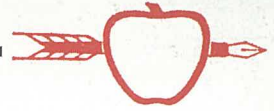
Yapı Kredi Plaza
C Blok Güney Bölümü Kat: 12 No: 30
80620 Levent/İSTANBUL
Tel: 0 212 280 02 21-284 10 94
Fax: 0 212 280 64 68

EGS MAKİNA A.Ş.

Sair Eşref Bulvarı
Ragıp Şamlı İş Merkezi No: 6 Kat: 8/804
35210 Çankaya/İZMİR
Tel: 0 232 441 32 95-441 32 56
Fax: 0 232 441 32 95-441 32 56

EGS-NAK GÜMRÜKLEME NAKLİYE ve TİCARET A.Ş.

Hürriyet Bulvarı
Tezol İş Merkezi No: 5 Kat: 7
35210 Çankaya/İSTANBUL
Tel: 0 232 445 42 89 (3 Hat)
Fax: 0 232 445 49 20

NİĞDEmiz

EYLÜL 1997 SAYI 7

Başkent NİĞDE VAKFI
Yayın Organıdır
(Dört ayda bir yayınlanır)

Sahibi
Başkent Niğde Vakfı Adına
Vakıf Başkanı
Hasan İKİZOĞLU

Yazı İşleri Müdürü
Üstün ESEN

Yayın Kurulu
Abdulkadir KÖYLÜ
Üstün ESEN
Nadi ÖZDAMAR
Kemal ERDAĞ

Yazışma Adresi
Genel Merkez
G.M.K. Bulvarı No: 55/1
Maltepe - ANKARA 06570
Tel-Fax: (0 312) 231 79 91

Kapak Resmi
Patates

Dergimize gönderilen yazılar yayınlansın veya yayınlanmasın iade edilmez. Yayınlanan yazılardan yazarları sorumludur. Dergimizde yayınlanan yazılar kaynak gösterilerek iktibas edilebilir. Yayınlanan yazılara telif ücreti ödenmez. Dergimiz, Basın - Ahlak Yasası'na uyar.

Dergimiz,
"Milli Eğitim Bakanlığı, Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı'nın 28 Temmuz 1996 gün ve 8412 sayılı yazıları" ile, ilköğretim ve ortaöğretim öğrencileri ile öğretmenleri için tavsiyesi uygun bulunmuştur.

NİĞDE VAKFI - BANKA HESABI
T.C. Ziraat Bankası Bulvar Şubesi
Hesap No: 223176 ANKARA

BURS VE EĞİTİM YARDIMI İÇİN HESAP NO
T.C. Ziraat Bankası Bulvar Şubesi
Hesap No: 224089 ANKARA

Basıldığı yer:
ÖNDER Matbaacılık Ltd. Şti.
İzmir Cad. Turtes Pasajı No: 34/2-3
Tel: (0.312) 418 94 10 • 418 23 54 Fax: 418 23 54

SUNUŞ

Sizlere Niğdemizin 7 nci sayısında tekrar buluşmanın coşkusu ile selam ve saygılar sunuyorum.

Yaz aylarındaki atalet sebebiyle Dergimizi biraz gecikmeli olarak sizlere ulaştırmış bulunmaktayız. 1988 yılında Dergimizi 3 ayda bir yayınlarken, sürekli yayın haline getirerek bu suretle posta masraflarından tasarruf etmeyi ve dostlarımızla yılda dört defa buluşmayı arzu etmekteyiz.

Eylül ayında değerli hocamız Ali İhsan Beyhan'ın uzun yıllardır çalışarak derlediği Niğde yöresinde söylenen deyim ve Atasözlerini, YÖREMİZDEN ÇEVREMİZDEN DEYİMLER VE ATASÖZLERİ adı altında 500 sahifelik bir kitap olarak vakfımızın Kültür Yayınları Serisinin ilk eseri olarak yayınlamış bulunmaktayız. Niğdemizin halk kültürüne ışık tutan bu kitabı Vakfımızdan temin edebilirsiniz. Kitabın geliri burs ve eğitim fonuna tahsis edilmiştir.

Niğde'de Vakfımıza tahsis edilen ağaçlandırma sahasındaki ağaç dikme faaliyetimiz Sonbaharda da devam edecektir. Bozkıra dönen Niğde'de bir ağaç da sizin olsun diyoruz.

Geçtiğimiz eğitim yılında yardımlarımızla 90 üniversite öğrencisine burs vermiştik. Bunlardan 10 tanesi mezun olmuştur. Bu yıl üniversiteyi kazanan yavrularımızdan şu ana kadar 130'u burs ve eğitim yardımı için başvurmuş olup, bu sayı önümüzdeki günlerde daha da artacaktır. Geçen yıldan burs verdiğimiz öğrencilerle birlikte bu yıl burs vereceğimiz öğrenci sayısını en az 150 ye çıkarmak zorundayız. Kalbi hayırla ve iyilik yapmakla dolup taşan, kendi ihtiyaç içinde olsa da, daha zorda olanları kendi nefisinden önde tutan hemşehrilerimizin muhtaç öğrencilerimizin gönülleri ni yapacağından eminiz. Unutmayın ki Yüce Dinimiz "**Kimdir o ki Allah'a güzel bir ödünç versin, Allahta ona kat kat vermesin, mallarını Allah yolunda harcayanların hali yedi başak bitiren her başakta yüz tane bulunan tohumun hali gibidir.**" demektedir. Ne güzel söylemiş Yunus "**Çalış, kazan, ye yedir - Bir gönül ele getir - Yüz Kabeleden yeğrekdir - Bir gönül ziyareti**"

Halen Vakıf Merkezi olarak kullanılan dairemizin üst katında bulunan daire geçtiğimiz ay Vakfımızca satın alınmıştır. Alt katta bulunan dairemizle içerden merdivenle irtibatlandırılacak bu daireyi Niğde Evi olarak düzenleyip, nezih bir yer olarak hemşehrilerimize açacağız. Bu dairenin alınması sırasında yardım eden ve edecek olan hemşehrilerimize şükranlarımızı sunuyoruz.

Eylül ayı içinde Sayın Ayhan Şahenk'in babası rahmetli Faik Şahenk'in aziz hatırası için yaptırıp yavrularımıza armağan ettiği Faik Şahenk Teknik Lisesi Sayın Cumhurbaşkanı ve Sayın Başbakanın katıldığı törenle eğitime başlamıştır. Gönülü Niğde ve Niğdeli sevgisi ile çarpan ve Niğde'ye uzun yıllar hizmet edip daima başı dertte olanın yardımına koşan Faik Hocaya rahmet diler, Ayhan beyefendiye şükranlarımızı sunarız.

Saygılarımla.
Üstün ESEN

Bu Sayıda

1	SUNUŞ	ÇİĞ ALTINDAN GELEN SES	19
3	NİĞDE FAİK ŞAHENK ANADOLU TEKNİK LİSESİ EĞİTİME BAŞLADI	ETHEM İLHAN OLGAY KALKINMADA ÖNCELİKLİ YÖRELER (KÖY)	
6	TAHSİN KİTAPÇI İLE ROPÖRTAJ HÜSEYİN ÇELİK	STATÜSÜ İLİMİZE NELER GETİRİYOR İ. NURHAN YÜCE	20
8	SUSKUN BİR ESKİ BAŞKENT ALİ İHSAN BEYHAN	NİĞDE ELMASI'NIN SAĞLIMIZDAKİ YERİ NADİ ÖZDAMAR	22
10	NİĞDE İLİ COĞRAFYASI ABDÜLKADİR KÖYLÜ	ANKARA'YA GİDİŞ EMİNE BOZDEMİR	25
12	ULUKIŞLA VE ÖKÜZ MEHMET PAŞA NEVZAT TOPAL	DOSTLARA AÇILAN KAPI LEMAN GÜNALP	28
15	TOROSLAR ALADAĞLAR NURİ DOKUZOĞLU	DÜNÜMÜZ BUGÜNÜMÜZ HÜSEYİN ÇELİK	30
17	NİĞDELİ OLMAK İBRAHİM BAYKAN	BÜROKRATLARIMIZ VE İŞADAMLARIMIZ	34

Vakfımızın kuruluşundan bugüne kadar Hamle Gazetesi sahibi ve başyazarı üyemiz Sayın Ali Osman SAYIN'ın vakfımız faaliyetleri ile ilgili olarak gösterdiği çabaya teşekkür ediyoruz. Niğdemizin gözü kulağı olan HAMLE'nin dahada büyümesinin özlemi içindeyiz. Gurbetteki hemşehrilerimizin Niğde hakkındaki doğru ve sağlıklı bilgileri takibedebilmeleri için HAMLE gazetesine abone olmalarını bekliyoruz.

NİĞDE

HAMLE

➔ KİTAP

➔ DERGİ

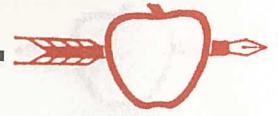
➔ BROŞÜR

➔ LÜKS DAVETİYE

➔ HER TÜRLÜ BASILI EVRAK ÇEŞİTLERİ

Macintosh Bilgisayarlarda dizilip, ofset baskı teknolojisi ile baskı yapılır.

Elhac Mahmut Caddesi Tel: 213 36 92 Fax: 232 20 77

NİĞDE FAİK ŞAHENK ANADOLU TEKNİK LİSESİ EĞİTİME BAŞLADI

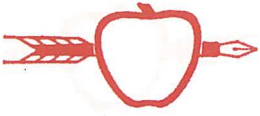
Cumhurbaşkanı Sayın Süleyman Demirel 21 Eylül 1997 Pazar günü saat 14:00'de "Niğde Faik Şahenk Anadolu Teknik Lisesi"ni hizmete açtı.

Doğuş Holding Yönetim Kurulu Başkanı Sayın Ayhan Şahenk'in aile kökeninin bulunduğu Niğde kentinde gençleri daima okumaya, eğitime, bilime yönelten ve destek olan merhum babası adına inşa ettirdiği Anadolu Teknik Lisesi tamamlanarak 1997 - 1998 eğitim yılında Milli Eğitim Bakanlığı'nın hizmetine sunuldu.

Ülkemizin nüfus, işsizlik, gelir dağılımı, sağlık ve eğitim gibi çok önemli sorunlarında eğitime öncelik veren Ayhan Şahenk; ancak iyi eğitilmiş insan topluluklarının çağı yakalayarak uluslararası platformda varolma hakkına sahip olabilecekleri inancındadır. Ayhan Şahenk'e göre; ülkemizde her sektörde ve her meslek dalında çok iyi yetişmiş, yüksek öğrenimli, master'lı, doktoralı meslek mensup-

ları, yöneticiler var. Türk insanı ve Türk işçisi yeteneklerini ve gücünü bütün dünyaya kanıtlamış durumda. Resmi - özel tüm sektörlerde eksikliği duyulan teknisyen, işi alıp götüren, işi bizzat yapan, başında duran, iş akışını sağlayan teknik elemandır. Teknik elemanlarımız ihtiyaçlarımıza yetmiyor. Bu boşluk mutlaka doldurulmalı.

Cumhurbaşkanımız Sayın Süleyman Demirel'in huzurlarına 29 Temmuz 1995'te temeli atılan ve inşaatı tamamlanarak 1997-1998 eğitim yılına yetiştirilen **Faik Şahenk Anadolu Teknik Lisesi** kompleksi, 20.000 m2 arazi üzerinde, 14.028 m2 kapalı alana sahip 37 dersane ve bir kısım atölye ve laboratuardan oluşmaktadır.

Faik Şahenk Anadolu Teknik Lisesi, Doğuş Holding İnşaat Grubu kuruluşlarından Doğuş Yapı Sanayi A.Ş. tarafından inşa edilmiştir.

15 adet 24'er öğrenci kapasiteli dersane (herbiri 43 m2).

2 Bilgisayar / Lisan Laboratuvarı (herbiri 83 m2).

5 Adet 83 m2 ile 113 m2 arası atölye ve laboratuvar.

12 Adet teknoloji odaları, laboratuvarlar (herbiri 40 m2).

1 Adet marangozhane.

37 ünite.

150 kişilik bir yemekhane, çamaşırhane, çok amaçlı kültürel ve sosyal etkinlikler için sahne düzenli kapalı spor salonu, açık spor sahaları, kütüp-

hane, revir, etüd salonları, öğrenci lokali, idare binaları ve 12 adet öğretmen lojmanı eğitim kurumunun diğer üniteleridir.

Elektrik, elektronik ve inşaat bölümleri ile öğretime açılan Faik Şahenk Anadolu Teknik Lisesi, öğretim süresi, temel eğitimden sonra 1 yılı İngilizce hazırlık olmak üzere 8 dönem toplam 5 yıldır. 750 öğrenci kapasiteli okulun 80 kız / 80 erkek öğrenci yatakhane si vardır.

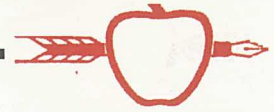
Faik Şahenk Anadolu Teknik Lisesi'nin eğitimle, yönetimle, sosyal aktivitelerle, sağlık, spor, kültür ve yaşama ilgili tüm iç donanımı, gelişmiş son teknolojilere göre hazırlanmıştır. Elektronik, elektrik ve inşaat laboratuvarları ülkemizde örnek oluşturacak teknolojik özenle düzenlenmiştir.

Faik Şahenk Anadolu Teknik Lisesi'nin çevresinde 25.000 m2'lik bir orman oluşturulmuştur.

NİĞDEMİZ, değerli Hemşehrimiz Sayın Ayhan ŞAHENK'e, babası merhum Mehmet Faik ŞAHENK adına yaptırdığı bu büyük eser için Vakfımız adına şükranlarımızı sunar, hayırsever Hemşehrimizden Niğdemize yardımlarının devamını dileriz.

VAKIF YÖNETİM KURULU

MEHMET FAİK ŞAHENK (1886 - 01.01.1975)

Niğde eşrafından Mehmet Faik Şahenk Bey, Cumhuriyet Türkiye'sinde Atatürk reformlarına bütün varlığı ile destek olmuş açık fikirli, ileri görüşlü, hoş görülü ve modern bir kişiydi.

Medrese eğitiminden sonra çalışma hayatına Kayseri'de öğretmenlikle başlayan Mehmet Faik Şahenk Niğde İskan Müdürlüğü'nde memuriyet yapmış, tarımsal alanda bağ ve bahçe ürünleri ticareti ile uğraşmıştır.

1919 Kurtuluş Savaşı yıllarında eşinin ağabeyi Ratıpzade Mustafa Soylu Bey, Erzurum ve Sivas Kongrelerinde üye, ilk T.B.M.M.'de milletvekili olarak Niğde ilini temsil ederken, Mehmet Faik Bey o yılların çok zor koşullarında oluşan ve cephe cephe savaştan Türkiye Cumhuriyeti ordusunun askerlerine yiyecek ve giyecek ihtiyaçlarını sağlamış, Niğde'nin ve Niğdelilerin bütün olanaklarını seferber etmiştir.

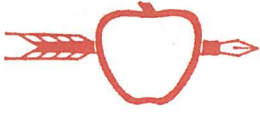
Tek parti döneminde parti hizmetleri veren Mehmet Faik Bey yerel yöneticilik önerilerini, bir halk insanı olarak Niğde liler'e daha yararlı olacağı inancı ile kabul etmemiştir.

Cumhurbaşkanımız Sayın Süleyman Demirel'in DSİ Genel Müdürlüğü döneminde "Amca sen üzülme, Niğde'ye küçük bir baraj yaptıracağım" sözünü alıncaya kadar Ankara ziyaretlerine devam etmiştir.

Yaşamı boyunca toplum için çalışan, tüm sorunlarında Niğdeliler'e hakemlik görevini üstlenen Faik Hoca ile Niğde halkı zamanla öylesine özdeşleşmiştir ki ona Niğde'nin "Markopaşası" denilmiştir.

Faik Şahenk Bey bir Cumhuriyet aydını olarak her yapısal değişimi, her devrimi benimsemiş, uygulamış ve mutlu bir ömür yaşamıştır. Resmi kutlamalara kolalı yaka ve frak giyerek katılan ilk Niğde'li olmuştur. Eşi Sabiha Şahenk'de yüzünü açan ve manto giyen Niğde'li ilk kadın. 3 kız, 3 erkek 6 evlat sahibi olan Faik Şahenk Bey ilk kez kızını İzmir Kız Lisesi'ne yatılı olarak gönderen baba, Semiha Soylu'da lise eğitimi için Niğde dışına gönderilen ilk Niğde'li genç kızdır.

Faik Şahenk Hoca bir eğitim gönüllüsüdür. Usanmadan eğitimin erdemini anlatırdı: **"Kız - erkek her insan için başarılı ve mutlu olmanın, hayırlı yaşamının bir tek anahtarı vardır. O da okumak, öğrenmek, bilgili olmaktır. İnsan kendisini yaşadığı dönemin ve geleceğin koşullarına göre yetiştirmelidir. Hepimiz; çocuklarımıza ve gençlerimize daha güçlü ve güvenli bir yaşam sağlayabilmek, ülkelerine, ailelerine ve kendilerine yararlı olabilmek için mutlaka iyi bir eğitim vermekle görevliyiz."** Bu inanç Mehmet Faik Şahenk Hoca'nın yaşamında değişmeyen ilke oldu.

TAHSİN KİTAPÇI İLE RÖPORTAJ

H.Ç.: Öz geçmişinizi özetler misiniz?

T.K.: 1912 yılında Niğde'nin Pancarcı mahalesinde doğup ilkokulu Niğde'de bitirdikten sonra bir yıl Tarsus Amerikan kollejine, daha sonra Türkiye'nin tek ticaret lisesine kayıt olup İstanbul'a gittim. Orta ve liseyi sonra da 1936 da Yüksek Ticareti bitirdim. (Milli Türk Talebe Birliği yönetiminde iken Atatürk'ü baloya davet için gittiğimizde sofrasında yanlarına oturttu beni, gecenin üçüne kadar masalarında kaldım. Benim için unutulmaz bir hatıradır). İ.Ü. İktisadiyat enstitüsünü bitirdikten sonrada Dijon Üniversitesinde doktora yapmak için Fransa'ya gittim. 1939 yılında iktisat doktoru olarak Niğde'ye döndüm. 1950 yılına kadar Fransızca öğretmenliği yaptım (Bu arada Adana lisesi Fransızca öğretmenini Macit Kayral GS Lisesi müdürü olmuştu, beni de Niğde orta okulundan gönderdiğim talebeler dolayısıyla tanıyordu. Bana GS Lisesi Fransızca öğretmenliği teklif etti. Niğde sevgisi uğruna reddettim) 1950'den sonrada elma ihracatı ile uğraştım. Sudan'a kadar elma götürüp sattım. Niğde'de öğretmenliğim sırasında Halk Evi Başkanlığı yaptım. Kızılay'ı

faaliyete geçirip uzun yıllar onun da Başkanlığını yaptım. Niğde'nin ilk Kızılay Onursal üyesiyim.

H.Ç.: İstanbul'daki Niğde yurdunun yapılmasıyla ilgili çalışmalarınızı kısaca anlatır mısınız.?

T.K.: Üniversite yıllarında yurt ve pansiyon yüzünden çektiklerimiz bizleri yurt yapmaya zorladı. İstanbul Belediyesi'nden arsa talebimiz Yüksek Ticaretten sınıf arkadaşım merhum Medeni Berk Başbakan Yardımcısı olana kadar hep cevapsız kaldı. Nihayet Medeni Berk sayesinde belediyeden olumlu bir cevapla yüzlerce arsayı havi birde liste aldık. Arsaların arasında günlerce arayarak Ziya Gökalp Caddesinde 411 metre karelik arsayı beğenip 80.000 liraya aldık.

H.Ç.: Hatırladığıma göre arsanın tapusunu özel idare adına almak için Niğde Valisini ve Özel İdare Müdürünü harekete geçirip pazar günü noterden bir önceki güne ait vekâletname çıkartıp otobüsle size göndermiştim; bu aciliyet nedendi?

T.K.: Evet cumartesi günü tapunun nasıl yapılaca-

ğını sormak için tapu dairesine gitmiştim. Bir avukat müvekkilinin belediyeden alacaklarına karşılık bir gurup arsaya haciz koymak üzere vakit biraz geçmişti, avukatı biraz da ben oyaladım, işlem pazartesiye kaldı. Bizde pazartesi ondan önce davranıp tapuyu aldık.

H.Ç.: Binanın yapımı ne kadar sürdü?

T.K.: 372 metre kare üzerine proje yaptırıp Dr.Zahit Ustabaşı, Dr. Cavit Çağatay, Mahmut Nedim İrenğün ve Azmi Yavuzalp hatırladığım ve çok emeği geçen yönetim kurulu üyeleri idi. O zamanın parası ile ben 120.000 lira verdim. Diğer arkadaşlarımızın da katkıları ve hemşerilerimizin gayreti ile 5 katlı binamızı yaptık. 5. kat kız öğrenciler içindi ayrı merdiven için bir hayli münakaşa ettik. Binanın içinin tefrişi de idaş firmasından yataklar v.s. alınarak mükemmel bir şekilde tamamlandı. İki yıl benimde bulunduğum yönetim kurulu ile idare ettik. Daha sonda talebelerden kurulu bir yönetim kuruluna devrettik. Bu yönetim kurulu büyük bir kadirşinaslık yaparak yurdu yaptırmakta maddi ve manevi emeği geçen Dr.Zahit Ustabaşı, Mahmut Nedim İrenğün, Dr Cahit Çağatay ve Tahsin Kitapçı levhaları yaptırarak katları ve salonları isimlendirdiler. Hatırladığıma göre 1973 senesindeki yönetim kurulu bu levhaları büyük bir hınçla kaldırarak, isimlerini zikretmeye bile hicap duyduğum bazı liderlerin isimlerini ve resimlerini taktılar.

H.Ç.: Niğde’de mahalli bir gazetede bu konuda çıkan bir yazı sizi çok üzümü anlatır mısınız?

T.K.: Hükümet caddesinde yürürken Niğde’de münteşir bir gazete manşette İstanbul’daki Özel İdarenin yaptırdığı yurt yazısını görüp gazeteyi satın alarak doğru Vilayete gittim. Valinin masasının üzerine gazeteyi koyarak “Özel İdareniz bu yurdu ne zaman yaptırmış Vali Bey” dedim. Vali hemen özel İdare Müdürüne, telefonla “İstanbul’daki yurdun dosyasını alıp buraya gel” dedi. Dosya geldiğinde açılan her sayfasında Tahsin Kitapçı ve dernek ismi geçip te Özel İdarenin bir katkısı olmadığını görerek özür diledi ve “Bu işgüzarlık kimin işi” diyerek müdürü payladı. Ben de “Vali Bey insanların yaptıkları iyi işlere sağlıklarında başkaları sahip çıkarsa sonralarının ne olacağını düşünce si bizlere elem ve ıstırap veriyor” dedim ve teşekkür ederek çıktım.

H.Ç.: Sonraları yurttan bir talebiniz olmuş da refüze edilmişiniz, anlatır mısınız?

T.K.: Aradan seneler geçmişti ve yurtla hiç alakam kalmamıştı. Yöneticilerini de tanıımıyordum. Bir hemşerimizin oğluydu. “Niğde yurdu’nda sizin sözünüz geçermiş; bir ay benim yurtta kalmam mali yönden zorunlu; vasıta olur musunuz?” dedi. Hemen yurdun telefonunu açtım; yurt müdürü çıktı; kendimi tanıttıktan sonra hemşerimizin isteğini rica ettim. Yurt müdürü “Mümkün değil efendim” dediğinde; “O yurdun arsasını alan inşaatı sırasında büyük katkı, çaba harcayan Tahsin Kitapçı olarak rica etsem mümkün olmaz mı?” dedim. Karşımdaki bir iki dakikalık tereddüitten sonra bize verilen emir böyle efendim deyince, masaya kapanıp hüngür, hüngür ağlamaya başlamışım. Elimden telefon düşmüş; aradan geçen zamanı hatırlamıyorum. Başımı kaldırdığımda telefonun yerde olduğunu ve delikanlında karşımdan gitmiş olduğunu gördüm. Aradan 10-15 yıl geçtikten sonra o günkü delikanlı ziyaretime geldi ve bu hatırayı üzüntü ile yadettik. Hele yurdun 1600 ciltlik kütüphanesinin kurulmasında ve kitapların toplanmasında verdiğim uğraşı hiç unutamıyorum...

H.Ç.: Efendim, biz Başkent NİĞDE VAKFI olarak bazı çalışmalarımız oluyor, bunların özeti Niğde ve Niğdeliye bilhassa tahsil çağındaki hemşerilerimize faydalı olmaktadır.. Siz bu çeşit yardımlardan üzücü hadiselere rağmen vaz geçebildiniz mi? Bize tavsiyeniz nedir?

T.K.: İnsan daima etrafına yardım ederek faydalı olmak gayesi ile yaşamalıdır. Etraf kelimesi önce kendi ailesi, komşuları, mahallelisi,... Halka, halka dünyadaki insan varlığına kadar genişletilebilir. Hizmetlerde bu gibi hadiseler hayatın tuzu biberi olarak kabul edilmelidir. Sizler Niğde ilinin her köşesindeki ve Niğde İlinden bütün Türkiye’ye dağılmış hemşerilerimizi kaynaştırmaya ve tahsil çağındakilere yardıma devam ediniz. Benimde Niğde ve Niğdeliye hizmetten ayrılmama imkan var mı? Benim için her yıl yazları Niğde’de geçirmek nasıl en büyük zevkse o da benim için en büyük zevktir. Vakfınızın bu yılki burs kampanyasına yine bir bursla katılmayı vadediyorum ve yeni aldığımız daire içinde ilk bağış benden 25 milyon TL. olsun.

H.Ç.: Size Vakfımız adına teşekkür ederiz.

SUSKUN BİR ESKİ BAŞKENT

Ali İhsan BEYHAN

Benim köyüm Bahçeli (I) eski başkent Tuvanova'dır. Doğudan batıya uzanan, Anadolu'nun göbeğinde kuzeyinde yılboyu kar eksilmeyen Toros'un Aladağ'ına ve boz yılanın başı gibi dikilmiş Demirkazık sivrisine bakar. Güneyinde Bolkarlar görünür. Kuzey batıda Hasan Dağına kavuşan Melendiz Dağları uzanır. Batısı sınırsız, geniş Emen Ovası'na açıktır. Bu ova, Ereğli, Karapınar, Çumra'dan Konya'ya, oradan ötelere gider.

Benim çocukluk ve delikanlılık çağı Tuvanova'nın tarihi kalıntıları arasında geçti. Yüzyıllar öncesinden bu yana Tuvanova'nın canı, kanı olan, Roma KÖŞK'ünden kaynakayan, yedi değirmeni çevirip, coşarak elma ve sebze bahçelerini sulur. Yöre, üç mevsim yeşile bürünür.

Konya-Ereğli İveriz Çayının çıktığı yerde, kaya yüzündeki kabartmada Tovanova'nın kralı yüce Tanrı'ya bir elinde buğday başağı, öteki elinde üzüm salkımı sunmuştur. Üretimin bolluğundan ötürü saygısını bildirmiştir.

Nice eski kalıtları kaybolan, toprağa karışan Tovanova'nın batısındaki İftiyan'ın "Yedi Oda"larında, Köşk'ün havuzunu süsleyen mermer taşlarında, Pelitağacı'nın "Yeraltı Kilerleri"nde kimlerin gözyaşları, kahkahaları, gizlidir? Kemer Yolu'nun çevresindeki üzüm bağları, şimdi Bahçeli'den Kemerhisar'a doğru yol boyunca uzanan yüce kemerler dirilebilseler kim bilir bize neler anlatırlar? Bu kemerleri yapan insanların ruhbilimsel yönden çektiklerini, halkbilimsel yönden yönsemelerini, dilbilimsel yönden aralarındaki iletişimlerini

ni bir görebilsek, duyabilsek ve bilebilsek... Onların taş yontularıyla başka uygarlık verilerini ve ekinsel değerlerini anlayabilsek... Ne yazık ki toplumsal ve bireysel yaşantıları karanlıkta zaman denizinin dalgaları altında kalmıştır. Öğrenmeyi istediklerimiz belkide şu gece sessizliğini bozan baykuşun sesinde saklıdır? Gerçekten insanı hayran bırakan şu kocaman kemer taşlarını bu yüksekliğe çıkaran güç neydi? Nereden, nasıl, taşıyıp getirmişlerdi? hangi araçları, yöntemleri, ölçüleri kullanmışlardı? Şu kırlangıç çığlıkları o zamanda var mıydı? Bu konuda söylemlerimiz, açıklamalarımız hep imgelerimize dayanmaktadır. Kalıntılar anıt ve bu yapıtlar bize ne göndermeler yapmaktadır. Ama biz onları hiç koruyamamışız. Dillendirip anlatamamışız.

Hitit'ten Bizans'a, Selçuklu'dan Osmanlı'ya yoğrula gelmiş bu topraklarda zaman kağnisında ne katıkl ekinler taşınmıştır. Harman yerinde sürülen, tınas atıldıktan sonrada çıkan çeç içinde buğday, çavdar, arpa, fiğ ve daha başka yabansıl ne ot tohumları görülmüştür?

Davarcılık göçer yaşantısına itmiştir eski başkent kalıtçılarını.

Toros yaylalarıyla içli dışlı olmuşlardır. alaçıklarda süt, peynir kokuları, yapağı yığınları arasında geçen, iki-üç aydan sonda yayladan göçü yükletip eski başkent in toprak damlı evlerine dönmüşlerdir. Horanta akşam, sabah safra başında, gündüzle yin iş başında toplanmıştır.

Kadınlar halı çözüğüsünün önünde çiçekler kon-

durmuşlardır dokudukları halının göbeğine, kenar sularına. Yastıklara, sedir halıları ve orta halılarına el emeğiyle gönül dileklerini, duyarlı yüreklerini sindirmişlerdir.

Eski başkent Tovanova islam akıncılarından yeraltına saklanan insanların korkularını solur gibidir. Bir zamanlar yaşantı bu biçimde sürmüştür buralarda. Yer altından yer üstüne zorunlu çıkıldıkça yenecek kayıtlar hazırlanmıştır. O yıllardan bu yana geçmişle bağlar kopuktur. Toprak altında kalan yontular, gökte yıldızlar suskundur. Yıllardır akan, tarihi koynunda uyutan, kırık dökük yontulara seslenen Köşk'ün soğuk suyu kimlerin yanık yüreklerini soğutmuştur? Bilinmez...

Dili, dini ayrı insanlara, uluslara başkent olmuş Tovanova'yı şimdi küfürlü konuşan, uyumsuzluklarıyla kimseyi incitmeyen, yarısı benim akrabam köylüler temsil etmektedir. Düne kadar suyu toprak testide soğutan, tarlada, bahçede durmaz çalışan, kimi zaman emeklerini yele, sele vermiş bu insanlara kim der ki bunlar eski başkent'in sahipleridir? Ama gerçek şudur ki bunların bilincinde olmayan, günlük geçim uğraşına kendini kaptırmış bu insanlar eski başkent Tovanova'da yaşayanların torunlarıdır. Bakıyoruz yüzlerine, burada geçen uygarlığı okurcasına. Doğayla ekinse ilişkilerini bilircesine. Türkülerini ninnilerini, ağıtlarını dinliyoruz; tarihin derinlerinden gelen ezgileri dinlercesine... Yarenliklerinde sohbetlerinde eskinin izlerini arıyoruz. Söylemlerinde, deyimlerinde, atasözlerinde, sövgü, övgü, ilenmelerinde, törelerinde, geleneklerinde kim bilir onlardan bugünedek süregelen neler, ne izler, ne simgeler vardır.? Nasıl ayıklanır bunlar? Zaman ne çok değiştirmiştir onları ? Nelerin üzerine sünger çekmiştir?..

Bakıyoruz İpek Yolu'na. Onun Toros'un Gülek Boğazı'ndan Akdeniz'e ulaşan kalıntılarına... Düşlere dalmamak olası mı? Doğanın sessizliği içinde başkent suskun gömütünde, yıllardır zaman tünelinin içindedir.

Bu kısa yazımda kuşkusuz demek istedikleri-

min hepsini diyemedim; ama azımızı çoğa sayınlarmın eski başkentimizin tarihiyle koyun koyuna yaşayan hemşehrilerim.

şiir

SUNGURBEY CAMİİ

Yankılanmada hala tekbirlerin fezada,
Minarende ezanlar, ufkunda gelmiş yada.

Gazilerin duası, kılıç sesleri sende,
Buğulanıyor sanki şehit kanı gölgede.

Sungurbey bir zaferden dönüyor cenk akşamı,
Mihrabında canlanır tarihin ihtişamı...

Kubbendeki son izler mermer direklerinde,
Yaşayan bir tarih var bin yıllık minberinde,

Nerede ehl-i irfan, kürsüden seslenenler?
Kulluk için namaza koşup heveslenenler.

Sıvaların dökülmüş bir gariplik var sende,
Oymaların perişan ışısız avizende...

Sana her bakışında bakanlar ürperirler,
İnanın ta yürekte yanar yanar erirler...

Nakışların silinmiş niye çökmüş tavanın?
Dile gelmez bir hal bu, ne büyük gerçek şahın

Tariflere sığmaz ki sendeki büyük mana,
Elbetteki bu değil yakışan şey imana

Sana yar olamayan aciz halime yansam,
Bir ömür harabene bakıp bakıp utansam...

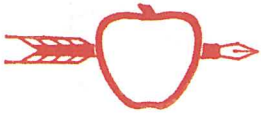
Muhabbetullah ile bağırma bassam seni,
Taşlarını gümüştan, altın yapsam kubbeni.

Mihrabına yüz sürsem secdelere kapansam,
Kurtar! diye yalvarsam rüya bitse uyansam.

Sungurbey unutulmuş yıkık viran yatıyor,
Tarihi bir manzara gerçek mi gel bak bir sor.

Sungur Camii yaralı ne soran kurtaran var,
Bir yanda Allah sesi, bir yanda hıçkırıklar.

Aralık 1985 (Ahmet Gönenç)

NİĞDE İLİ COĞRAFYASI

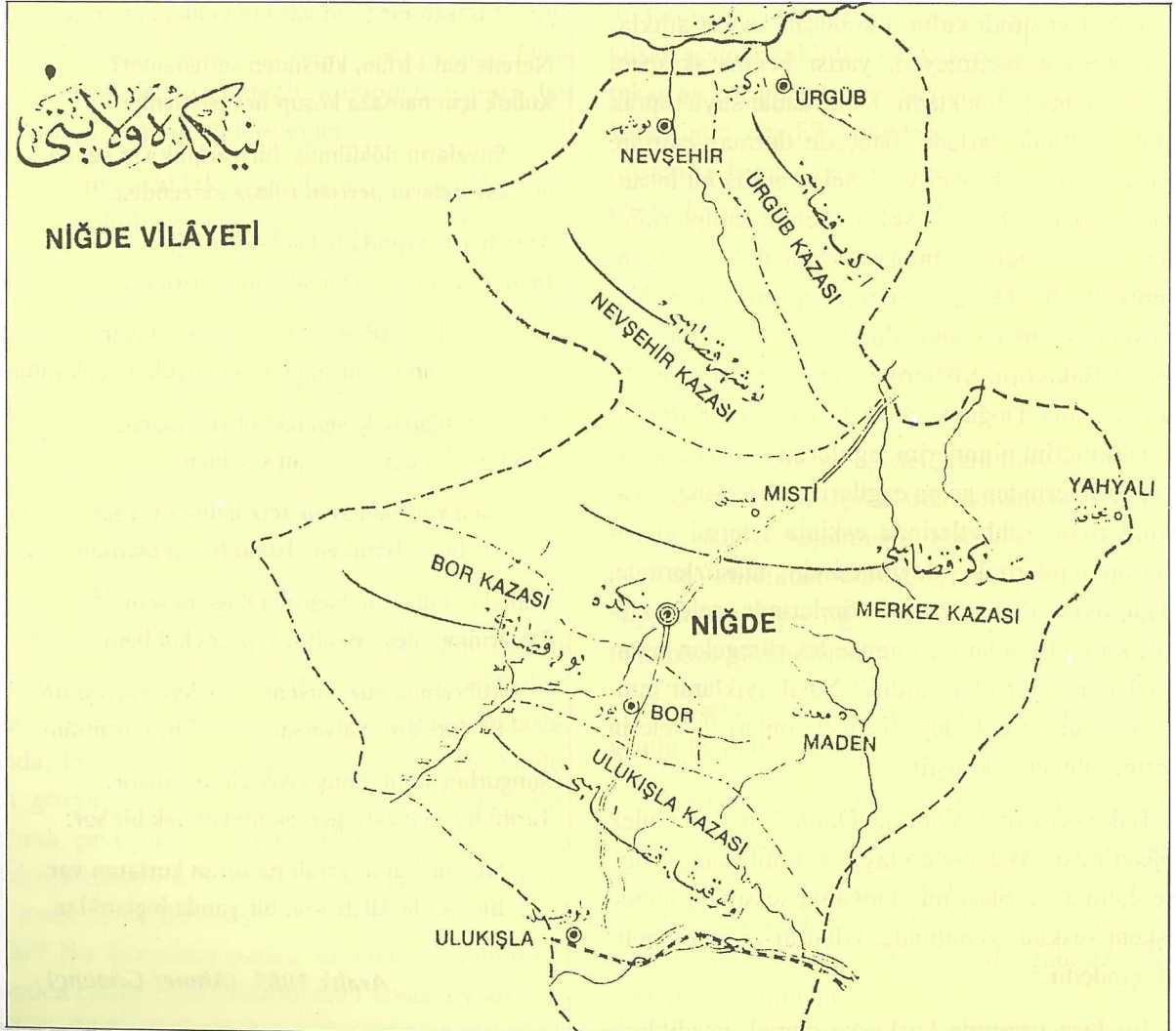

Abdulkadir KÖYLÜ

Değerli Hemşehrilerim, yazıma NİĞDE VİLAYETİ Haritasını sunarak başlamak istiyorum. Bu belge Sayın Pars TUĞLACI'nın OSMANLI ŞEHİRLERİ isimli eserinden alınmıştır.

Haritanın incelenmesi, yazıya çevrilse sizlerde tahmin edersiniz ki gazete sütunları almaz.

Bu konuda biraz daha tarihin derinliklerine giderssek, Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi

Niğde İli Haritası

Yıl:1 Sayı :1, Haziran 1996 nüshasında Değerli yazar Yard.Doç.Dr. İlhan GEDİK'in "20.Yüzyılın Başlarında Niğde Sancağı'nın İdari Yapılanmasıyla İlgili Düzenlemeler" başlıklı yazılarından da bir paragrafı aynen alıyorum.

"1860 yılında yapılan yeni düzenlemede Niğde'nin Karaman Eyaletine bağlı bir Liva şeklinde mütelaa edildiğini görüyoruz. Bu düzenlemede Niğde'nin idari yapılanmasında önemli bir değişiklik yapılmamıştır. Buna göre ; daha önce Niğde gibi sancak statüsüne sahip olan Aksaray, anılan tarihten itibaren Niğde Sancağı'na bağlı kaza merkezi konumuna getirilmiştir. Böylece 1860 Nizamnamesi neticesi yapılan düzenleme ile Niğde Sancağı :

Niğde, Nevşehir, Kırşehir, Yahyalı, Ürgüp ve Aksaray kazalarından oluşmuştur.

1864 yılında yayınlanan Konya Vilayeti Nizamnamesi, eyaletleri vilayetlere dönüştürdü. Bu tarihten sonra da Niğde, Konya Vilayeti'ne bağlı kalmaya devam etti. Kaza sayılarında herhangi bir değişiklik yapılmadı."

Görülüyor ki bu belgelerle Niğde İli, Merkez Kazası, Nevşehir, Kırşehir, Yahyalı, Ürgüp ve Aksaray Kazalarından oluşmuş bir ildir.

Cumhuriyet Devrinde ise pek büyük bir değişiklik yapılmamış Kırşehir il olmuş, Yahyalı Kazası Kayseri'ye bağlanarak Niğde İli de bütünlüğünü korumuştur.

Şimdi ise, Cumhuriyet Devrinden önceki nahiyeleri olan Bor, Ulukışla, Çamardı, Anduğu (Altınhisar) Melendiz (Çiftlik) ilçeleri ile il olarak idari şeklini devam ettirmektedir.

Kırşehir, Nevşehir ve Aksaray İlçelerinin il olması biz Niğde'liler için gurur ve sevinç kaynağıdır. Hemşehrilerimizin ayağına hizmetin gitmesi elbette çok iyi bir durumdur.

Ancak, coğrafi taksimatta yapılan uygulamanın

yerinde olmadığı görülmektedir: Derinkuyu ve Pozantı İlçeleri ile Zengen Kasabası ve Ereğli İlçesi'nin 10 köyünün Niğde İli'ne bağlanma istekleri bunun kanıtıdır.

Bu konuda Niğde Hamle Gazetesi belgelerle fevkalade geniş ve yerinde bilgiler vermiştir.

Niğde Hamle Gazetesi'nin, 9 Haziran 1997 gün ve 7265 sayılı, 11 Haziran 1997 gün ve 7267 sayılı, 23 Haziran 1997 gün ve 7277 sayılı, 4 Temmuz 1997 gün ve 1997 sayılı nüshaları incelendiğinde bir hayli yol alındığı görülmektedir.

İl Genel Meclisi, İçişleri Komisyonu 7 Haziran 1997 günlü kararı ile çok yerinde bir çalışma başlatmıştır.

Bir Niğde'li olarak, Niğde Hamle Gazetesi'ne ve İçişleri Komisyonu Sayın Üyelerine teşekkürlerimi sunarken, İl olarak gerekli girişimlerin bir an önce yapılmasını dilerim.

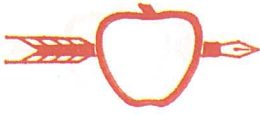
İlimizin Kalkınmada öncelikli Yörelere Kapsamına alınması kararı da, Niğde İli'nin hakkı olan bir karardır. Çok yerinde olan bu kararı alanlara ve alınmasında hizmeti geçenlere Niğde'liler olarak şürkanlarımızı sunarız. İlimizin her yönden zengin tarihi ile övünç duyan biz Niğde'lilerin dileği, İLGİLİLERİN Niğde İli'ne bağlanmak isteyen ilçe, kasaba ve köylerin bir an önce isteklerinin yerine getirilmesidir.

Bu Niğde İli'nin hakkıdır.

Kaynaklar :

1. *Pars Tuğlacı, Osmanlı Şehirleri, Milliyet Teşisleri İst. 1985*

2. *Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, Yıl:1, Sayı:1 Haziran 1996.*

ULUKIŞLA VE ÖKÜZ MEHMET PAŞA

Nevzat TOPAL

Anadolu-Suriye arasında önemli bir geçit görevi gören Gülek Boğazı (Ulukışla, Çiftahan, Pozantı) Etiler'den (Yaklaşık olarak M.Ö.1790) Milli mücadele yıllarına kadar (1920) Suriye ile Anadolu arasında gelip geçen imparatorlar, kırıllar, kumandanlar hep buradan geçtiler. Bu yollardan Suriye'ye gidenlerin Konak yerleri Ulukışla, Çiftahan ve Pozantı olmuştur (1)

Fakat Ulukışla Öküz Mehmet paşa'nın burada büyük bir han yaptırmasına kadar küçük bir konaklama yerinden ibaret kalmıştır. Bu durum Öküz Mehmet Paşa'nın Vakfiyesinden de iyi bir şekilde anlaşılmaktadır.

“Ulukışla uzun ve geniş bir kırdadır. Gelip gidenler ve yolcular oraya geldikleri vakit her zaman yiyecek ve içecek bulamıyorlar. Bu durum onlara türlü sıkıntı ve zorluk veriyor. Bunun için burada bir güvenli durak yeri yapılması gereklidir. İşte işbilir vezir olan Mehmet Paşa bundan dolayı Han'ı yaptırmıştır.”(2) Vakfiyeden de anlaşıldığı gibi Ulukışla fazla güvenli olmayan küçük bir konaklama yerinden ibarettir.

Ulukışla Öküz Mehmet Paşa'nın yaptığı imar faaliyetlerinden sonra şenlendi. Ulukışla yakınındaki köyler birer ikişer Han çevresinde ev yapmaya başladılar. Mehmet Paşa'nın Vakfiyesi 1618 tarihli olduğuna göre Han aynı tarihlerde yapılmış olsa gerektir. Han civarına göçenler burada bir köy oluşturdu ve köy Kışla'nın adını alarak Ulukışla denmeye başladı.

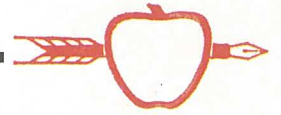
1934 tarihinde yapılan bir araştırmada Ulukışla'ya hangi ailenin nereden geldiği dahi tesbit edilmemiştir.

Beşirgil Balasagun'dan, Berber Oğulları Balık Keçesinden, Musa Hocalar Uzun güneşten, Dudu'lar Apagut'tan, Hatip Oğulları Mehmet Bucagından, Deli Yakup ailesi Hacı Molla'nın köy tuttuğu Gödelek Deresi'nden, Kavlaklar Kızıltepeden, Musa Beyliler Taşoluğun Ören'den, Hüseyin Başoğlu hafızgil Dikmer'den, Ağalar Urfa'dan, Fakırlar Çayhan'dan, Hamamcı Oğlugil Kargıcı (Ovacık)'dan Sarı Poyalar Mısır'dan, Kulalar Tuğlar Öreni'nden, Çavuşun Köseler Çökekten, SarıAhmetler Tat Boğazı'ndan gelmişlerdir. (3)

Ulukışla H.1279 (MS.1862) tarihine kadar BOR'a bağlı bir nahiye olup, bu tarihte ilçe olduğu Evkaf kayıtları ve Salnamelerden anlaşılmaktadır.

1887'de İlçenin adı Hamidiye olmuş, merkezi Bulgar dağı eteklerindeki Bugar Madeni Köy'üne kaldırılmıştır. Bu yıllarda Maden işletilir. Ele geçen gümüş, develerle İstanbul'a taşınmış. 1919'da ilçe merkezi yeniden Ulukışla'ya gelmiştir. (4)

1935 li yıllarda Ulukışla 3320 nüfusa sahip, 35 köy bağlıdır. O yıllarda 10 köyünde okul vardır. Ulukışla şimdi Demir yolu ve Karayolu üzerinde yer almasına rağmen istenen gelişmeyi gösterememiş. İlçe bugün oturan nüfus itibarile altıbin civarındadır. İlçede Kız Meslek, Endüstri Meslek ve normal lise olup Niğde Üniversitesine bağlı Meslek Yüksek Okulu da mevcuttur. Temennimiz Ulu-

kışlanın kısa sürede dahada büyük gelişmelere adım atmasıdır.

Şimdi ilçeye adını veren Kışla (han) dan kısaca bahsedelim: Cami, Tekkesi, hamamı, imareti, kervansarayı, bunlara bağlı 300 karğir dükkândan müteşekkil, kurşun damlı çarşısı, küllüyenin başlıca binalarıdır. Kervansaray Osmanlı Mimarisinin dev eserlerindedir. 170 ocaklı, haremlı, develikli (Deve ahırlı, avlusu ortası havuzlu, büyük kilerlidir. Vakıfları pek zengindir.” (5)

Mehmet Paşa'nın 1618 tarihli vakfiyesinden anlaşıldığı üzere Han'ın geliri olarak, Porsuk Köyünden Belpınar'ına, Sansar Tepesinden yelli Bele kadar uzunluğu ve genişliği 15 km.lik bir yer ile; Ballık Çökek ve Tat Beli mezraları vakfedilmiştir. (6)

Bugün Ulukışla'ya Han'a gidildiğinde Han'ın yapıldığı tarih olarak 1683 tarihi yazılıdır. Bu tarihin kaynaklara hiçte uygun olmadığı aşikardır.

Ulukışla'yı yaptıran Öküz Mehmet Paşa'ya gelince:

İstanbul'da Karagümruk Semtinde Ali adında bir Öküz nalandının oğludur.(7) Kendisine bundan dolayı Öküz lakabı verilmiştir. Aslen Türk olan Mehmet Paşa 1567'de bir yolunu bulup Enderun'a girmiş; burada iyi bir tahsil görmüştür. Silahtarlığa kadar çıkmış, vezirlik rütbesiyle Mısır'a tayin edilmiştir. (1607) (8)

Mısır'da O, ilk iş olarak vergi meselesini çözüme bağladı. Bazı askerî gruplar vergi alamadıklarını ileri sürerek ayaklandılar. Mehmet Paşa isyanı bastırdı. İsyân sırasında bir kaç bin zorbayı kırdı, yeniden emniyet ve asayişini temin etti. Bu icraatından dolayı kendisine Kulkıran lakabı verildi.

1612 yılında İstanbul'a çağrılan Mehmet Paşa I. Ahmet'in kızı Gevherhan Sultanla nikahlandı.(10) II. Vezir oldu ve Halil Paşa'nın yerine Kaptan'ı deryalığa tayin edildi. İki kez Akdeniz Seferine çıkan Mehmet Paşa; ikinci sefer sırasında Mısır'dan barut, şeker ve zahire yüküyle gelen gemi-

leri karakol tertibatı almadan Sakız'a doğru gönderip yolda İspanyol gemilerinin taarruzlarına uğramaları ve yenilgi üzerine Mehmet Paşa bu görevinden azledildi. (11)

1615 yılında Nasuh Paşa'nın idamı üzerine Vezir-i Azamlığa getirilen Mehmet Paşa Serdar olarak İran Seferine çıkmıştır. (12) Önce Erzurum üstünden Kars'a gitti. Burada Asker bırakarak Revan üstüne yürüdü. İran kuvvetlerini burada yendikten sonra; Revan'ı 44 gün kuşattı. İranlılar'ın Nasuh Paşa ile Antlaşmasına göre barış yapma isteğini kabul ederek Erzurum'a döndü. O'nun başarısızlığı üzerine sadareten alınarak ikinci Vezir yapıldı.(13)

II. Osman'ın Damat Halil Paşa'yı Sadrazamlıktan azletmesinden sonra Mehmet Paşa ikinci kez Sadrazamlığa getirilmiştir. (14) İstanköylü Ali Paşa'nın Padişah'ı bol hediyelerle kandırıp kışkırtması üzerine Mehmet Paşa'nın bütün malları müsadere edilip Halep valiliğine gönderilmiştir. Halep'e giden Mehmet Paşa aynı sene içinde 1619'da vefat etmiştir. O'rada Şeyh Bekir Zaviyesindeki Türbesine defnedilmiştir.

Mehmet Paşa Devlet hizmetlerinde doğruluğu, Hakşinaslığı, cesareti ve cömertliği ile tanınmıştır. Vakur ve ciddi olup. Sadaret makamında orta derecede iktidara haizdir. Mısır'daki icraat ve ıslahatı ile meşhurdur.

Mısır valiliği zamanında gerek Mekke'de ve gerek Hicaz ve Şam yollarında su temini, Kaleler tamiri ve diğer icraatı vardır. Kendisi Mevlevî Tarikatına mensupdur. Bir Mecliste bulunduğu sırada; dışarıda bir öküzün bağırması dolayısıyla mecliste bir tebessüm hasıl olduğunu görünce :” Cinsinin gayri devab ile niçin ünsiyet ediyorsun diye, öküz bana hitab ediyor” sözleriyle oradakiler mahcub etmiştir.

Mehmet Paşanın doğum yeri Karagümruk'te cami, çeşme, mektep, Ulukışla'da cami ile mektep, medrese, çeşme ve köprüsü, Sakız'da cami ve diğer gezdiği bazı yerlerde bu gibi hayırlı müesseseleri vardır.

Vefatında Ali adında bir oğlu, Ayşe adında bir kızı vardır. Ahfadı zamanımıza kadar gelmiştir. (16)

BİBLİYOGRAFYA :

1. Akpınar NİĞDE, Yıl : 1, Sayı: 8 NİĞDE-Şubat 1935
2. Akpınar NİĞDE, Yıl : 1, Sayı : 10, Niğde-Haziran 1935
3. Aksun.Z,Nur; Osmanlı Tarihi, c. 11, Ötügen Yay. İst. 1994

ÖKÜZ MEHMET PAŞA

*Etmeydi salifin hareket keyfe mayeşa:
Bir gün maiyyetile beraber Öküz Paşa*

*Akdeylemişti haymede bir bezmi meşveret
Herkes beyanı re'y ediyordu nöbet nöbet*

*Feryada başlamaz mı o esnada bir öküz
Hızzar baktı birbirine, gizli kırptı göz*

*Merdi zarif farkına vardı işin, dedi:
Fehmettiniz mi siz? Bana ağabey ne söyledi*

*Haşa efendimiz! Dedi hızzar bittemam
Artık Paşa verir mi bu haşaya ihtimam?*

*Yok, yok! Biraderimdir o hayvanı hoş kadem
- Pek haklıdır -şu yolda bana eyliyor sitem:*

*Biz, ırkı pak, seciyesi tam bir fasileyiz
Hayvanların içinde şerefli kabileyiz*

*Hemcinsinizle verme münasibken el ele
Layık mı toplamak başına böyle hergele?*

*Gel kardeşim, gel, etme eşeklerle ihtilat
Yoktur meyanenizde sizin hiç münasebat.*

İ.Hakkı EROĞLU

Hayme : Gölgecik
Beyanı Rey : Düşüncesini açıklamak
Hızzar : Hazır olanlar
Merdi Zarif : Zarif İnsan
Fehmetmek : Anlamak
Bittemam : Tamamı birden
Kadem : Ayak
İrki Pak : Temiz ırk
Seciye : Karakter
Fasile : Aile
İhtilat : Münasebet
Meyane : Hamur

Sayın Nevzat Topal'ın Ulukışla ve Öküz Mehmet Paşa hakkında verdiği bilgilere teşekkür ediyoruz. Öküz Mehmet Paşa hakkında kıymetli hemşehrîmiz, hocamız, büyük şair merhum Hakkı Eroğlu'nun yazdığı şiiri konu ile ilgili olduğu için yayınlamayı uygun bulduk.

Yayın Kurulu

4. Doğuştan Günümüze Büyük İslam Tarihi; Çağ Yay., İst. 1989
5. Meydan Larousse; Sabah Yay. 13. Cilt.
6. ÖZTUNA, Yılmaz; Büyük Türkiye Tarihi. c. 5, 13, İst-1983
7. UZUNÇARŞILI, İ. Hakkı; Osmanlı Tarihi, Cilt : 111, Kısım 1, 2, T.T.K Ank. - 1988

ZAFER YAYINLARI

Üniversite Sınavlarına Hazırlıkta

Ayrıcalıklı Kelar...

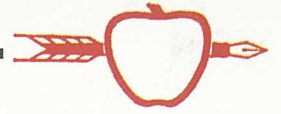

ZAFER EĞİTİM VE ÖĞRETİM YAYINLARI

Ziya Gökalp Caddesi No:14 Kızılay / ANKARA

Tel: (0-312) 432 36 32 - 433 17 15 - 433 36 43

Fax: (0-312) 419 04 19

TOROSLAR ALADAĞLAR

Nuri Dokuzoğlu

Türkiye Dağcılık Federasyonu

Yönetim Kurulu Üyesi

Büyük bir bölümü Niğde ili sınırları içerisinde olan ALADAĞLAR, yaklaşık 1000 km².lik bir alanı kapsamaktadır. En yüksek zirvesi 3.756 m olan Demirkazık zirvesidir. Alp-Himalaya zincirinin bir bölümü olup Toros Dağlarının en heybetli görünümü ve en yüksek zirveleri bölgemizedir.

Bu nedenle yerli ve yabancı turistlerin ilgi odağıdır. Ve gün geçtikçe bu ilgi artarak devam etmektedir. 1997 yılında 5000 yabancı ve bir o kadar da yerli turistin ziyaret edeceği zannedilmektedir. Bu sayı dağ turizmi için küçümsenmeyecek derecede büyüktür. Aladağlara gelenleri 5 bölümde toplayabiliriz.

1. Doğa yürüyüşçüleri (Tracking)
2. Dağcılık (Tırmanış ve zirve)

3. Hayvan araştırmacıları (kuş, kelebek vs.)

4. Bitki örtüsü araştırmacıları

5. Tatil ve kamp amacıyla gelenler.

Türkiye'nin en önemli dağlarından olması ve dağcılık sporu için gereken tüm unsurları taşıması nedeniyle Türkiye Dağcılık Federasyonu'nun ilgisi ni bu dağlara yöneltmesine neden olmuştur. Dağcılık Sporunda Niğde Bölgesi pilot il konumundadır. Bu özelliklerinden dolayı **Türkiye Dağcılık Federasyonunun 1997 Faaliyet programında yer alan 23 adet Faaliyet ve eğitim programından 12 tanesi bölgemize kaydırılmıştır.**

Bunlardan en önemlisi Türkiye Dağcılık Federasyonunun Genişletilmiş kurullar toplantısı 12-13

Nisan 1997 tarihleri arasında Niğde Valisi Sayın Adil Yazar, Gençlik ve Spor Genel Müdür Yardımcısı Atilla Kaçankaya, Gençlik ve Spor İl Müdürü, Türkiye Dağcılık Federasyonu Başkanı Alattin Karaca ile birlikte Türkiye Dağcılık Federasyonunun 75 üyesinin katılımıyla ilk defa Niğde'de gerçekleştirilmiştir. Bu da Türkiye Dağcılık Federasyonunun bölgemize verdiği önemi göstermektedir. Bu tür organizasyonların Niğdemize sosyal, kültürel ve ekonomik açıdan büyük yararlar sağlayacağı inancındayım.

Türkiye Dağcılık Federasyonu 1997 yılı faaliyet programında yer alan Niğde'de yapılmış ve yapılacak faaliyet takvimi şöyledir.

1. 11-12 Nisan Türkiye Dağcılık Federasyonu genişletilmiş kurullar toplantısı
2. 1-31 Temmuz Duvar Tırmanışı özel Program 2 adet
3. 24-30 Temmuz Karadeniz Bölgesi Yaz Temel eğitim kampı.
4. 2-8 Ağustos Üniversiteler Yaz gelişim kampı.
5. 6-12 Eylül kulüpler yaz gelişim kampı.
6. Yabancı Eğitimlerle arama kurtarma yaz eğitim kampı
7. 4-10 Ekim Bölgeler Yaz gelişim kampı.
8. 1-7 Kasım İleri Kaya Eğitim Kampı.

9. Dağcılık Eğitimliği kursu
10. Kaybettiğimiz dağcıları anma tırmanışı.
11. Özel program kış tırmanışı 2 adet.

Yukarıdaki programdan da anlaşılacağı üzere dağcılık sporunda Niğde, çok yoğun bir yıl yaşamaktadır. İlimize büyük hizmetler veren Valimiz Sayın Adil Yazar'da Dağ Turizminin ve dağcılık sporunun Niğde'ye sağlayacağı yararları düşünerek T.D.F. faaliyetlerine destek olmaktadır. Kampları ziyaret ederek dağcılık sorunlarıyla ilgilenmekte ve her fırsatta T.D.F.'nin yanında olduğunu belirtmektedir. Niğde Gençlik Spor İl Müdürlüğü personeli ve Müdürü Sayın Sebahattin Kurt dağcılık sporunda ve turizmde pilot il olan Aladağlarda sporculara en iyi hizmeti vermek amacındadırlar. Yöre halkının dağcılığa ve dağ turizmine bakışları olumlu yönde gelişmekte, turistlerin ve dağcıların ihtiyaçlarını dağa en yakın yerleşim merkezlerinde karşılanmaktadır. Tüm dağcıların, doğa sevenlerin ve turistlerin hayranlıkla geldikleri ve unutamayacakları günler yaşadıkları Aladağlar ve Bolkar dağları henüz Niğdeli'lerin ilgi odağı olmaktan uzaktır.

Bir başka yazımda iş, şehir ve günlük yaşam sınırlarından bir kaç günde olsun kurtulmak isteyenler için ilimizdeki dağlar hakkında genel bilgiler, yürüyüş noktaları, kamp alanları, yaylaları ve yapılabilecek etkinlikleri anlatmaya çalışacağım. Huzur veren doğada buluşabilmek amacıyla.

NEFES

Allah'a kul olduk "Kalu Belada"
Yalnız bu yolda, ikrarımız var,
Üçgünlük ömr için kahbe dünyada,
Kula kul olmamak, kararımız var.

Hayra hayr oluruz, şerre belayız,
Bu zevki cidâla pek müptelayız.
Fazilet ehline biz müktedayız,
Bizimde nurumuz ve narımız var.

Dertliyiz, devaya muhtaç değiliz;
Asiyiz, duaya muhtaç değiliz,
Fakiriz, Etâya muhtaç değiliz,
Kibirli değiliz, vekarımız var.

Katre görünür umman gibiyiz,
"Ben Nuhum" diyene tufan gibiyiz,
Faruk'a yakışan ferman gibiyiz,
Bir ruhu adalet, medarımız var.

Kabe'yi mahviyet, asitaneyiz,
Mağrurun adüvvü, bi amanyız;
Tabasbus ehlinin hasmı canıyız,
Misli bulunmaz bir şiarımız var.

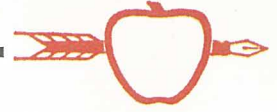
Bu mihnet hanede acaba neyiz?
Hey heyler içinde, nale i neyiz,
Canana sunulan cur'ai meyiz,
Ne yaman esiri sehanımız var.

Gedaya gedayız, şah ile şahız,
Bazan pür neşeyiz, bazen pür ahız,
Asla diyemeyiz (Biz bi günahız,)
Kemendi sevdada, şikanımız var.

Sakın zannetmeyin, hülya perestiz,
Ne dünya ve nede ukba perestiz,
Mecnunuz, yalnız leyla persiz
Bizimde dilimiz, didarımız var.

Hüseyin Nail KUBALI

Kalu bela : Dünya kuruluatı beri
Cidal : Savaş
Adiiv : Düşman
Tabasbus : Yaltaklanma
Ukba : Ahiret

Niğdeli Olmak

İbrahim BAYKAN

Yurt dışında görevlendirilmek üzere sınavdan geçirilmiş ve kazanmış 500 öğretmendik. İkinci yazılı ve mülakattan sonra 167 kişi kaldık. Bizi, yurt dışında rahat çalışabilmemiz ve yabancılarla anlaşabilmemiz için yabancı dil kursuna çağırdılar.

Ekim 1977 başlarıydı. Gelen yazı üzerine Ankara Yüksek Öğretmen Okulu konferans salonunda toplandık. Yurt Dışı İşçi Çocukları Eğitim ve Öğretim Genel Müdürü bir konuşma yaptı:

—Arkadaşlar, yurt dışında görev yapacaksınız. Ülkemizi ve milletimizi temsil edeceksiniz. Giyiminiz kuşamınız, davranışlarınız, intibakınız ona göre olacak. Kapalı yerlerde şöyle, açık yerlerde böyle dolaşacak, şu kelimeleri kullanacak, şöyle yiyecek, böyle giyeceksiniz. Türk'e yaraşır bir şekilde görev yapacaksınız. Sizlere güveniyorum...

Genel Müdürün konuşması bir saati geçti. Bizlere gerekli davranış bilgilerini verdi; verdi ama, unuttuğu bir şey vardı. Biz Ankara'da dokuz ay kalacağız. Nerede yatacak, ne yiyip, ne giyeceğiz. Nasıl barınacağız? Bunları anlatmadı. Devlet bize 80 lira harcırah veriyordu. Ama otel 75 lira, ucuz bir öğle yemeği 40 liraydı. Sabah kahvaltısı akşam yemeği cepten ama, nereye kadar? Zaten aldığımız maaş 2400 lira. Bununla ev geçinecek, kira verilecek, çocuklara harcanacak. Bir de burada masraf edilecek. Yetmezse nereden, kimden temin edilecek?...

Genel Müdür konuşması sonunda sordu.

— Söz isteyen var mı?

Ben el kaldırıp söz istedim.

— Buyurun. Adınız, memleketiniz?

— Adım İbrahim Baykan, memleketim NİĞDE.

— Buyurun. Neler söyleyeceksiniz?

Efendim. Açıklamalarınız çok güzel. Neler yapacağımızı gayet iyi anladık. Ama bir şeyi galiba iyi anlayamadık. Biz burada dokuz ay kurs göreceğiz. Bu zaman içerisinde nerede kalacağız? Ne yeyip, ne içeceğiz? Nasıl barınacağız? Acaba yer göstermeniz mümkün mü?

Genel Müdür öfkelendi. Bağırды..

— Onu da mı ben düşünüyüm kardeşim? Devlet size harcırah vermiyor mu? Biraz da cebinize kıyın efendim. Fedakarlık yapın.

Genel Müdür'ün bu tenkitli konuşmasından sonra arka sıralardan yağcılarının mırıltıları geldi. Kimi yuhaladı, kimi de "Niğdeli" tabiriyle alay etti. Sesimi çıkarmadım. Kendi kendime:

— Ben size gösteririm "Niğdeliyi". Ben Niğde'liysem her Niğde'li gibi buna da bir çözüm bulurum. Üstelik Niğde'li Türkiye'nin sorunlarına çözüm bulmuştur.

Doğruca Milli Eğitim Bakanlığı'na gittim. Biliyorum ki her bakanlıkta bir Niğde'li bulunur. Üstelik Milli Eğitim Bakanlığı'nda daha çok. Hem de üst düzeyde. Ortaokuldan hocam olan Mustafa Entunç'u buldum. Durumumu anlattım. Bana, Mesleki ve Teknik Öğretim Genel Müdürlüğü'nde Şube Müdürü olan Fuat Yakut'u salık verdi.

Üst katta adı geçen genel müdürlüğe gittim. Fuat Yakut'u buldum. Adet olduğu üzere çayımı içip, derdimi anlattım. Dedi ki :

— Hemşehrim, biz bu merdivenleri aklımızla çıktık. Sana da elbet bir çözüm buluruz. Rahat ol..

Telefonu açtı. Hizmet İçi Eğitim Daire Başkanı'nı buldu. Ona:

— Hemşehrimi gönderiyorum. Lütfen ilgilenin. Sonra biraz da havadan, sudan konuştu. Beni oraya gönderdi.

Hizmet İçi Eğitim Daire Başkanlığı'na gittim. Mehmet isminde bir Müdürle tanıştım. O da Niğdeliymiş. Bana bir pusula yazdı. Eğitim Birimi'ne gönderdi. Burası Teknik Okullarda bir yer. Otel gibi, misafirhane gibi. Oldukça lüks bir yer. Yatakhane, yemekhane, salon banyo, televizyon odası, kütüphane... aklınıza ne gelirse hepsi var. Üstelik günlük masraf sadece 20 lira. Öyle rahat bir yer ki...

Eğitim Birimi tam aradığım yerdi. Üstelik Müdürü de Niğdeli (aksaraylı) Ahmet Bey (soyadını unuttum). Bana çok iyi davrandı. Rahat ettirdi, ama yalnızdım. Akşamları sıkılıyordum. Arkadaşa ihtiyacım vardı. Durumu Yozgatlı Mehmet'e anlattım. Beraber kalabileceğimizi söyledim. Çok memnun oldu ve dedi ki:

— Arkadaş, bırak beni, hepimiz perişan olduk. Bırak harcırahı, maaş bile yetmedi de hanımın bileziklerini bozdurdum. Hepimiz öyle. Mehmet, benimle bir hafta kaldı. Diğer arkadaşlara da söylemiş. On beş gün geçti ki hepsi geldiler. Daralan geldi. Sıkışan geldi...Sonra aramızda bir yönetici seçtik. Beni seçtiler ama, utandıklarından...

İzmitli Şencan:

— Bu memlekette akıllı insanlar Niğde'den çıkar, derlerdi. Haklılar mı.

Malatyalı Şerif :

— Sana burayı bir Niğde'li buldu. Değil mi? Allah ondan razı olsun.

Sebeb olan Niğdeli'yi (Fuat Yakut) tanıttım. Yerini söyledim. Çoğu ziyaretine gitmiş, teşekkür etmişlerdir.

Niğde'lilerin neden büyük olduklarını, neden yüksek yerlere geldiklerini 67 ilden öğretmenler böylece anlamış oldular.

Hemşehrisine sahip çıkan bütün Niğde'lilere buradan teşekkürlerimi gönderiyorum. Niğde'li ol-

mak bir ayrıcalıktır. mutluluktur...

Kıymetini bilene...

CAN NİĞDE

Hasan dağı, İtulutmaz arası,
Gündüz ılık, gece serin havası.
Yemeye doyulmaz etli tavası,
Soğanın baklavadır, Can Niğde.

Ortasında yükselir saat kulesi,
Heybetiyle görünür. Selçuk kalesi,
Solunda Bedesten, sağda Hatun Türbesi,
Bir tarih Beldesidir, Can Niğde.

Camilerde ezan sesi yükselir,
Cuma günü seccadeler serilir,
Pazarları pikniklere gidilir,
Gebere'nin barajına Can Niğde..

Kayardı, Fesleğe , Tepe bağları,
İçmeye doyulmaz, kaynak suları,
Bahçeli, Gümüşler'de elma bağları,
Yenilirken misket kokar, Can Niğde...

Caddeleri şendir, evleri ulu,
Kır üstünden geçer, Kayseri yolu,
Ambarları patates, elmayla dolu,
Ziraata örnek olmuş, Can Niğde..

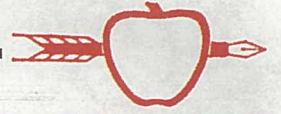
Pazar yeri doludur, yeşel sebzeler,
Kuru üzüm, kayısı, küp küp peynirler,
Dut kurusu, köfteri çokca severler,
Hayatın kaynağıdır, Can Niğde....

Beş ilçesi, altmışiki köyü var,
Sondajlarla sulanır, bahçeler, bağlar,
Dağlarından akar, kaplıca sular,
Hastalara şifa verir, Can Niğde...

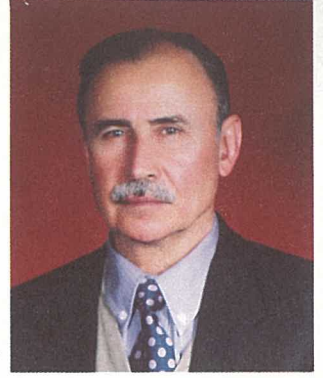
Fertekli memurdur, koyunlu tüccar,
Çamardı tatlıcı, Bor deri yapar.
Çiftlik, Ortaköy, Ulukışlalar,
Emekçisi bol şehirdir, Can Niğde...

Kemal oğlu diyar diyar dolanır,
Mutluluğu bulmak için aranır.
Seni sever, seni özler, hep seni tanır,
Vatan, vatan can vatanıdır, Can Niğde...

İbrahim BAYKAN

Çığ Altından Gelen Ses: İslam'ın Anadolu Kadını

Op. Dr. Ethem İlhan OLGAY

Geçen yazımda Yüce Atamızın “Bir Türk Dünyaya bedeldir” vecizesinin haklılığını; Niğde’de geçen çocukluk hatıralarıma dayanarak anlatmaya çalışmıştım. Zira o zamanlar Niğde, bir ulu kültürün insanlarını sergiliyordu.

Geçen yıllar TV’de izlediğim bir olay karşısında (Bir Türk Kainata bedeldir) diye haykırdım.

19 Ocak 1993 saat 20, TV haberinde Bayburt’un Özengeli köyündeki çığ felaketini içimiz kan ağlayarak takip ediyorduk. Aradan yirmi saat geçmesine rağmen henüz canlı olarak kurtarılmış birkaç kişi vardı. Çığın ağırlığı altında vücutları ezilmiş, soğuktan yarı donmuş idiler. Röportaj yapan TV mensubuna, köylü bacı zorlukla nefes alarak şöyle diyordu; “Bir bacağı kırık, diğeri hissiz, şükür kurtarana, Yüce Allah Bosna-Hersek ve Karabağda ki zulüm gören kardeşlerimizi kurtarsın”. Köy tamamen çığ altında kalmıştı. Bu kadar müthiş bir felaket içinde iken bile başkalarını düşünüp, tevekkül, şükür, fedakarlık, insan sevgisi ile dopdolu yapı bir günde, bin günde kazanılmaz. Bu yapı, yüce milletimizin bin yıllık İslam kültürünün eseri idi. Geçen yazımda Niğde’mizin bu güzel kültür yapısını vurgulamıştım. Meslek hayatımda onbeş yıl doğuda ve güneydoğuda çalıştım. Böyle sabır, tevekkül, sevgi dolu insanlar çoğunlukta idi. Şimdi o asaletimize yakışmayan suistimler, hayasızlıklar nereden geldi diye düşündükçe; okumuş zümrenin kabahati olduğunu anladım. Sabır, tevekkül, şükür, iman dolu kültürümüzün kaynağı güzelliklerimizi; geri kalmışlığın sebebi sanıp saldırdık o yapıya, talip olmadık o yüceliğe. Aç gözlü benciller, yatak odası mahremiyetini bile dışarı taşıma heveslisi, Allahütealadan haya etmeyen (Hara insanları) nasıl erişebilir o güzelliğe? Şimdi ben mahcup ve mahzun; güzel insanlara

sesleniyorum :

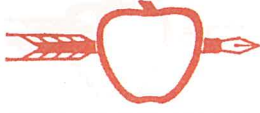
-Bayburtlu bacım; “Kainata bedelsin” desem, sana haksızlık etmiş olurum. İzansız, idraksiz bir Kâinatın sana kıyasla ne değeri olur ki? Sen o izanın eseri olan yaradana kulluğunla, gerçek insanlıkla, bu fani aleme sığmayan, sonsuzluğa kadar uzanan mana yapınla; “En büyük Alem, Alemi-i ekbersin”. Ama sana benzemeyen, sana erişemeyen, sana yabancılaşanlar; çığ altında kalmış karakterleriyle ufalayıp, küçülmüş bir hiçtir. “İslam’ın Anadolu Kadını” seni 19 Ocak 1993 tarihli 20 haberlerinde bütün haşmetinle gördüm ve karşında huşu ile eğildim. “Anadolu kadınına, işte Kainattan üstün olan Anadolu kadınına en derin saygılarım ve dualarımla...”

Anafartalar Cad. 77/2 ULUS / ANKARA

YEŞİL NİĞDEYE

Seni bir gelin gibi kuşatan yamaçlardan
Seherden gün doğmadan geçmek istiyor gönül
Dağların gözyaşı olan (tepedeki) pınardan
Eğilip kana kana içmek istiyor gönül.
Bahar oldumu sende başka bir güzellik var
Samur saçlı yosmalar sırtlardan çiğdem toplar
Şimdi hep yamaçları Sümbül, Menekşe kaplar
Diz çöküp tutam, tutam biçmek istiyor gönül.
Her gören irem sanır (Yeşil burcu) bütün yaz
Hasılı Cennet desem yeşil Niğdeye bu az
Karıymış bağlarında elma, armutla, kiraz
Oturup bir birinden seçmek istiyor gönül.
Çayır kadife gibi serpilivermiş düze
Eskiden bakmamışlar benzemişin öksüze
Yakında benziyecek gecelerin gündüze
Bu elleri terkedip göçmek istiyor gönül.

Durmuş ÖZENÇ

KALKINMADA ÖNCELİKLİ YÖRELER (KÖY) STATÜSÜ İLİMİZE NE GETİRİYOR

İ. Nurhan YUCE

Ülkemizde ekonomisini, sanayisini ve toplumsal gelişmişliğini tamamlayamamış, ancak bu çabada olan yöreler yapılan yasal düzenlemelerle desteklenmeye çalışılmaktadır. Yapısal düzenlemelerden anlaşılan; uzun yıllardır bir kısım il ve ilçelere gelişmişlik düzeylerine göre;

a. Kalkınmada Birinci Derecede Öncelikli Yöreler

b. Kalkınmada İkinci Derecede Öncelikli Yöreler

statüsü uygulama gelmiştir.

1994 yılında alınan bir kararla Organize Sanayi Bölgesinin gelişmişlik durumuna; göre OSB kurulmamış yada kurulmakta olan bir kısım iller il bazında, OSB gelişmiş iller ise bölge bazında Sanayi Kuşağı olarak belirlenerek, devlet yardımlarından yararlandırılma yoluna gidilmiştir. 8.12.1996 tarihinde yayınlanan 96/8639 sayılı kararla Sanayi Kuşağı Kapsamı genişletilmiştir. Bu karara göre Gelişmiş yörelerdeki OSB ile Normal Yöreler Sanayi Kuşağı olarak belirlenmiştir. KÖY'lerdeki derecelendirmeler yürürlükten kaldırılmıştır.

Bu ayrımlardaki temel espri; yatırımların bu yörelere kaymasını sağlamak, istihdam olanakları yaratarak iş gücü göçünün önünü kesmek, yetişmiş elemanların bu yörelerde istihdamını özendirmek.

KÖY'ler ve Sanayi Kuşaklarının yatırımcılar için cazip hale getirilmesi amacıyla yatırımlarda Devlet yardımları hakkındaki Kanun ve Uygulama Tedbirlerinde bazı teşvik şartlarından yararlandırılmaları sağlanmıştır.

1994 yılı öncesinde yatırımlara uygulanan teşvikler arasında nakit teşvikler de yer almakta idi. Ki bu yatırımlar da özendiricilik vasfı taşımaktaydı. Ancak Ekonomik koşullardaki olumsuzluklar dolayısıyla, nakit teşvikler kaldırılmıştır.

Uzun bir aradan sonra, 16.10.1996 tarihinde yayınlanan KOBİ Yatırımlarında Devlet Yardımları ile ilgili 96/8615 sayılı kararla; halen faaliyette bulunan KOBİ lerin gerçekleştirecekleri yatırımlar Halk Bankası kanalıyla kredilendirilmeye başlanmıştır.

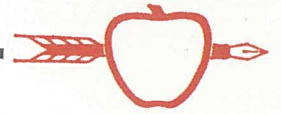
Bu kararın kapsamı iş yerinde en çok 150 işçi çalıştıran, kanuni defter kayıtlarında arsa ve bina hariç makina-teçhizat, tesis, taşıt araç ve gereçler, döşeme ve demirbaşları toplamı net 50 milyar lira kadar olan yatırımların desteklenmesini kapsamaktadır.

KOBİ yatırımları imalat sanayi sektöründe faaliyet gösterme şartı ile bu destek unsurlarından yararlandırılmaktadır.

Bu koşulları taşımayan Sanayi Kuşaklarında KÖY'lerde ve Özel Önem Taşıyan Sektörlerde gerçekleştirilecek yatırımlara uygulanacak teşvikler 13.01.1995 tarihinde yayınlanan 94/6411 sayılı karar ve 4 Nisan 1995 tarihinde yayınlanan 95/2 nolu tebliğ esaslarına göre yürütülmektedir.

Yüksek Planlama Kurulunun 22.7.1997 tarih 97/41 sayılı kararı ile KÖY kapsamına alınan iller ise,

Niğde, Karaman, Aksaray, Kırşehir, Ordu, Giresun, Rize, Kırıkkale'dir.

KÖY kapsamına alınan il ve ilçelere sağlanan Devlet Desteklerini 94/6411 ve 96/8615 sayılı kararlar ve uygulama tebliğlerine göre şöyle özetleyebiliriz.

1. Teşvik belgesine bağlanabilecek asgari yatırım tutarı 6 milyar liradır.

2. Teşvik belgesi alabilmek üzere Merkez Bankası nezdindeki Yatırımları Teşvik Fonuna yatırılacak meblağ 25 milyon liradır.

3. Yatırımlardaki asgari özkaynak oranı %40'dır.

4. Yatırım İndirimi %100'dür.

5. İthalatta Gümrük Muafiyeti %100'dür.

6. İthal Makina ve Teçhizata ait KDV için erteleme uygulanır.

7. Yerli Makina Teçhizat alımlarında Katma Değer Vergisi iadesi KDV+10 puan olarak uygulanmaktadır.

8. %15'lik listeden yapılacak ithalatta Fon Muafiyeti uygulanır.

9. AR-GE yatırımlarında azami kredi oranı %50'dir.

10. KOBİ lere tahsis edilecek Fon Kaynaklı Yatırım Kredisi miktarı 20 milyar lira, Fon Kaynaklı İşletme Kredisi miktarı ise 5 milyar lira olup, yatırımdaki öz Kaynak katkısı %30'dur.

Kredilerin Faizleri % 20 olup yatırım kredilerinin vadesi 1 yılı ödemesiz dönem olmak üzere toplam 3 yıldır.

11. Çevre Korumaya yönelik yatırımlarda azami kredi oranı %50'dir.

12. Yöresel El Sanatlarını geliştirmeye yönelik yatırımlarda azami kredi oranı % 50'dir.

13. Enerji Teşviki %25 oranında uygulanacaktır.

14. Bina inşaatı Harcı İstisnası

15. Vergi - Resim - Harç İstisnası

16. Arsa Sağlanması (Turizm Yatırımları için)

17. Büyük Kredilerde Uygulanacak alt Sınır 150 milyar liradır.

18. Taşıma giderlerinin %50'si Fon Kaynaklarından kredilendirilir.

19. Dış Kredi Teminat Mektubu masraflarına katkı %50 olup (henüz uygulanmamaktadır)

20. Finansman Fonu Kurumlar Vergisi Matrahının %25'i oranında uygulanır.

21. Ticari Kazançları dolayısıyla Götürü usule tabi mükelleflerin görüntü safi kazanç tutarlarının hesaplanmasında vergi matrahları 3 derece üzerinden belirlenmiş olup matraha uygulanacak indirim oranı % 50 dir.

22. Hayat standardı esasına tabi gelir vergisi mükellefleri (ticari kazanç-serbest meslek kazanç sahipleri) için hayat standardı temel gösterge tutarları %50 indirimli olarak uygulanacaktır.

NOT: Konu hakkında ayrıntılı bilgi edinmek isteyenler 0.312.4352750/4339579 nolu telefon da Nurhan Yüce'ye ulaşabilirler.

NIĞDE'DE TARİH

Bir şerefli maziyi nakledeken bir dere,
İnce, zarif sütunlar uzanıyor göklere.

Musanna bir türbede ırkımın geçmişi var,
Oyulmuş taşlarında asırların dişi var.

Bir heybete misaldir yosun tutmuş kemerler,
Dehamızı gösterir çiçeklenmiş bir mermer...

Bir tepede bir kartal yuvasıdır kalesi,
Hala mazgallarından geliyor kılıç sesi.

Bir kubbeye kazılmış, bir imanın gururu,
Yıllarca medeniyet buradan aldı nurû.

Yıllarca şarkı, garba hakim kıldı bu kültür,
Havası hür, suyu hür, taşı hür, toprağı hür.

Sizde mahfuzdur şimdi Oğuz'un efsanesi,
Ey Sungurbey Camii, Ey Hüdavent Türbesi.

1945 Niğde
Emin Ali TANIK

ARAŞTIRMA

NİĞDE ELMASI'NIN SAĞLIĞIMIZDAKİ YERİ

Dr. Y. Nadi ÖZDAMAR

Epidemiyolojik araştırmalar göstermiştir ki bol elma yiyen toplumlarda kalın barsak kanserleri, konstipasyon, divertiküler hastalıklar, spastik kolon, apandisit, hemoroid, ülseratif kolit gibi barsak hastalıkları, safra taşları ve koroner arter hastalığı hemen hemen yok denecek kadar az görülmektedir.

Bu yazıda Niğde elması'nın insan sağlığı ve beslenmesindeki önemi gözönünde bulundurularak başta kolon kanseri olmak üzere diğer birçok hastalıkları önlemekdeki etkisi üzerinde durulacaktır.

Tanım Tarihçe :

Elma, Rosales takımının, Rosaceae familyasının, Pomoideae alt familyasından Malus cinsine girer. Malus cinsi içerisinde 30 dan fazla tür. 6500'ü aşkın çeşit vardır. Türkiye'de yetişmekte olan elma çeşitlerinden şimdiye kadar tesbit edilebilenlerin sayısı 500 civarındadır.

Elmanın yetiştirilmesine ve kullanılmasına tarihten önceki çağlarda başlanmıştır. Elma 4000 yıldan daha fazla bir zamandan beri kültüre alınmış bitkiler arasına konmuştur.

Anadolu, elmanın anavatan bölgesi içerisine girdiğinden Türkler elmanın yayılması ve çeşitlendirilmesinde önemli rol oynamışlardır. Elma kültürü Anadolu'dan Yunanistan ve İtalya yolu ile bütün Avrupa'ya yayılmış ve buradan da ilk göçmenler tarafından Kuzey Amerika'ya götürülmüştür.

Elmanın Besin Değeri :

Elmanın meyve özellikleri ve beslenme bakımından önemi içindeki tuzlardan ve vitaminlerden ileri gelir. Elmada bulunan organik asitler potasyum, kalsiyum, magnezyum ve sodyum gibi elementlerle birleşerek bir takım tuzları meydana getirir. İşte bu tuzların organik kısımları (organik asitler) kanda enerji temin etmek üzere okside oldukları zaman geride baz teşkil eden elementler kalır, böylece elma kandaki asit-baz dengesi üzerine olumlu bir etki yapar.

Türkiye Diyetisyenler Derneğinin yayınladığı "Besinlerin Bileşimi Cetvelinde" elmanın yenebilen 100 gramının enerji ve besin öğeleri değerleri Tablo I'de belirtilmiştir.

	ELMA	E. SUYU
Su (g).....	84.4	87.8
enerji (k.kal).....	58	47
Protein (g).....	0.2	0.1
Karbonhidrat (g).....	14.6	12.0
Yağ (g).....	0.6	Eser
posa (g).....	1.50	0.1
Kül (g).....	0.3	0.6
Kalsiyum (mg).....	7	6
Demir (mg).....	0.3	0.6
Fosfor (mg).....	10	9

Potasyum (mg).....	110	101
Sodyum (mg)	1	1
Vitamin A ve Karoten IU	90	-
Tiamin (mg)	0.03	0.01
Riboflavin (mg).....	0.02	0.02
Niasin (mg)	0.1	0.1
Vitamin C (mg)	4	1
Artık %.....	8	0

Tablo I. 100 gr. Niğde Elmasının besin bileşim cetveli.

Elmanın tadı içindeki asit ve şekerden ileri gelmektedir. Elmalar olgunlaştıkça asit miktarı azalmakta, şeker miktarı artmaktadır.

Elma vitamince zengin meyvelerdendir. Vitaminlerden A ve C vitaminleri elmada oldukça fazla miktarda bulunur. Kırmızı elmaların kabuklarındaki vitamin meyve etine göre beş kat daha fazladır. Turunçgiller seviyesine yakın olmak üzere elma da vitamin C çok fazladır. Beyaz Kalvil çeşidi elmada turunçgillerden çok daha fazla vitamini-C vardır. Elmada ayrıca küçümsenmeyecek ölçüde B vitamini vardır.

Elma Posasının Beslenmedeki Yeri :

Elma posasını oluşturan selüloz, hemiselüloz, lignin, pektin gibi ögelerin kimyasal yapıları ve vücuttaki görevleri yapılan çalışmalarla açıklığa kavuşturulmuştur.

Posanın görevi genellikle kalın barsaklarla ilgilidir. Değişmemiş olarak ince barsaklardan kalın barsaklara geçen posa, bakteriler tarafından kullanılmaya başlar.

Hemiselülözün bakteriler tarafından yakılmıyola yağasidi, asetik asit, propiyonik asit ve bütirik asit oluşmaktadır. Asetik asit ve bütirik asit yağ metabolizmasına katılır. Propiyonik asit ise glikozun takip ettiği yolu izler.

Lignin ise barsakta safra tuzlarıyla birleşerek suda erimeyen kompleksler yaparak emilememekte

ve safra tuzlarının atılımını artırarak serum kolesterol düzeyini düşürmektedir.

Elma Posasının Vücuttaki Etkileri :

Çalışmalar sonucunda posanın serum kolesterol düzeyini azaltıcı etkisinin, barsakta safra tuzlarını bağlayarak geri emilimine mani olduğu ve böylece karaciğerde safra asidi sentezini arttırarak kolesterol katabolizmasını artırdığı şeklinde açıklanmaktadır.

Wodley ve Krampitz'in yaptıkları araştırmalarda Elma posasının toksik etkiyi önleyici özelliği olduğu saptanmıştır.

Walker, Burkitt ve Painter elma gibi yüksek posalı diyetlerle beslenenlerde dışkıının barsaktan geçiş süresini 24 -30 saate indiğini ve dışkı ağırlığının 300 gr. olmasına karşı, düşük posalı diyetle beslenmelerde ise barsaktan geçiş süresinin 70 saat, dışkı miktarının ise 100 gr. olduğunu bildirmişlerdir. Posanın su tutma oranının fazlalığı nedeniyle dışkıının daha yumuşak olduğu ve barsakta geçiş zamanını etkilediği bulunmuştur.

Elmanın Hastalıkları Önlemedeki Yeri :

Kolon hastalıklarından olan Konstipasyon (Kabızlık), ekonomik düzeyi yüksek olan ülkelerde önemli bir sorundur. Konstipasyon feşesin kolonda normalden daha fazla sürede kalmasıdır. Rahat ve sağlıklı yaşam sağlamak için barsakların normal çalışması gereklidir. Hergün bir defa dışkılama rahat bir yaşam sağlar. Konstipasyon sorunu olanlarda günde içinde bol elma bulunan 800 gram sebze ve meyve yemeleri normal barsak hareketini sağladığı bildirilmektedir.

Elma kabızlığa karşı kullanıldığı gibi Diare (isal) tedavisinde de ilk kullanılan meyvedir. Elma çok iyi bir bağırsak düzenleyicidir.

Divertikül Hastalıklarının da düşük posalı diyetle direk ilişkisi olduğu açıklanmıştır. Divertikül hastalıklarında posalı yiyecekler barsak hareketlerini artırarak hastalığın oluşumunu engellemektedir.

Appendisitisi diyetle posa yetersizliği nedeniyle dışkıının çok katı halde olması ve appendiks lümenini sıkıştırması sonucu olmaktadır. Bol elma yiyen toplumlarda appendisitisi çok ender görülmektedir.

Kolon Kanseri'lerinin posa yetersizliğinde sık görüldüğü yapılan çalışmalarda açıklanmıştır. Barsaklardaki kötü ve iyi huylu tümörlerin oluşumunda en büyük riskin barsaktaki bakteri topluluğunun artması ve diğer fekal öğelerin azlığı ve kanserojen (kanseri yapıcı) öğelerin oluşumu ile düşük posalı diyetlerde yiyeceğin barsakta uzun süre kalarak karsinojen ajanların barsak mukozasıyla uzun süre temas etmesi sonunda olduğu saptanmıştır. Elma posası yiyeceklerin barsakta kalış süresini kısaltarak barsak lümeninde karsinojenik ürünleri, örneğin lithokolik asidi absorbe ederek veya safra tuzlarının salgılamasını artırarak bunların uzun süre barsak lümeniyle temasını önlemek suretiyle yaptığı açıklanmıştır.

Bol elma yiyenlerde bağırsak hastalıkları ve kalp, damar hastalıkları yok denecek kadar az görülmesinden başka diş hastalığı, uykusuzluk, şişmanlık ve diabet (şeker hastalığı)'de çok az görülmektedir. Ayrıca yara iyileşmesinde epitelizasyonu sağlayarak cildin onarılmasına destek sağlamaktadır.

Sonuç :

Günlük diyetlere başta elma olmak üzere yeterince taze sebze, meyve ile kurubaklagiller eklenmesi "Medeniyet Hastalığı" adı verilen hastalıkların yaygınlığını azaltarak ve kişiler daha sağlıklı, daha rahat ve daha uzun bir yaşam süreceklerdir.

BİR OKURUMUZDAN

Niğde Vakfı adına çıkarmış olduğunuz Niğde'miz isimli derginizi gerçekten çok beğendim. İki yılı aşkın Müzik Magazin dergisinde Şiir yazdım arzu ettiğiniz takdirde bir Niğdeli olarak şiirlerim ve yazılarımla derginize katkıda bulunmak istiyorum. Bu güzel çalışmalarınızdan dolayı sizleri kutlar en içten sevgi ve saygılarımı sunarım.

Dilaver Öztürk

Vergi Dairesi Müdürlüğü - NİĞDE

NİĞDELİM

*İki yanı sarmış köca dağları
Yemyeşildir tarlaları, bağları
Hep gurbet uzar gider yolları
Garip mahsun çilekeşsin Niğdelim.
Bir kış boyu ipe çeker Nisanı
Yokluk kollar her cümlede lisanı
Aydın olur tüm Niğde'nin insanı
Vefakardır, cefakardır Niğdelim.
Çalışkandır kadınları, gelini
Nasır tutmuş opülesi elini
Yokluk büker genç yaşında belini
Kabüğünü çatlatamaz Niğdelim.
Bahar gelir tarlasını eker de
Para etmez alın teri döker de
İsyan etmez hep cefayı çeker de
Gururuna yediremez Niğdelim.*

Dilaver Öztürk

28.03.1997

Adı : Emine

Soyadı : BOZDEMİR

Sınıfı : 8/A

No : 194

Konu :

Ankara'ya giderken gördüğümüz yerler ve Ankara'da geçirdiğimiz günlerin bizde uyandırdığı duygular.

ANKARA'YA GİDİŞ

Evet bugün Ankara'ya gidiyorduk. Herkesin içinde bir mutluluk, herkesin içinde bir sevinç ve herkesin içinde bir korku vardı. Korkunun sebebi şuydu ; belki de kimimiz böyle büyük bir şehir görmemiştik. Hallerimiz ve davranışlarımız nasıl olacaktı bilmiyorduk. Ama kendimize sonsuz güvenimiz vardı.

Bizler de Ankara'ya gittiğimiz için çok şanslıydık. Bu şans okulumuzda ilk defa bize gülmüştü. Ankara'da günlerimiz çok mutlu geçecekti.

Bazı öğrenciler ise ailelerinden dolayı mutsuzdu. Çünkü aileleri onları Ankara'ya göndermek istemediler. Öğrenciler kendi istekleriyle gidiyorlardı, ama bu üzüntüleri başka bir yana atıp mutlu geçecek günlerin tadını çıkarmak geriyordu.

Köyden Ankara'ya gitmek üzere saat 14.00'de yola çıktık. Herkes çok sevinçliydi. Bazı öğrencilerde gitmek istedi ama, otobüste yer yoktu. Otobüs konforsuz olmasına rağmen giden kişilerin buna bi-

le aldıracağı yoktu. Aklımızda ki tek düşünce Ankara'yı görmek olmuştü.

Otobüs çok yavaş gidiyordu. Ama biz bir an önce oraya gitmek istiyorduk.

Otobüsteki öğrenciler şarkı mırıldanıyorlardı. Bu mutlu günümüzde suskun kalacak değillerdi. Hocalarımız da şarkı söylemeye başlayınca herkes mırıldandığı şarkıyı yüksek sesle söylemeye başladı. Bazen şarkıların içinde ilahi söyleyenler de vardı. Herkes sesi çıktığı kadar bağırıyordu.

Ankara'ya gitmemizde emeği geçen en büyük kişi Sayın İsmail Göksel'di. Ankara'ya gitmemizi ona borçluyduk. Ankara'ya gittiğimiz zaman herkesin düşüncesi değişecekti. Belki de içimizden biri Sayın İsmail Göksel gibi olacak, okuduğu okulun öğrencilerini bir gün böyle kendi çalıştığı yerde misafir edecekti. Kim bilebilirdi ki aramızda böyle bir kişinin çıkmayacağını.

Sayın İsmail Göksel'e çok şey borçluyduk. Çünkü O bize Ankara' da ki değerli kişileri ve önemli yerleri görme fırsatını vermişti. Ama ona küçükken böyle bir fırsat vermemişlerdi. O yüzden biz çok şanslıydık.

Mola verdiğimiz ilk dinlenme yeri Gökgözer'di. Herkes sevinç ve mutluluk içinde aşağıya indi. Tabiki biraz da heyecan vardı. Hocalarımız çay içti, biz de bu sırada ufak tefek yiyecekler aldık. İhtiyaçlarımızı karşıladık. Az gezdikten sonra yolcu yolunda gerek diyerek arabaya bindik ve yolumuza devam ettik. Hava almamız iyi olmuştu, yine şarkılar söyleyerek yolumuza devam ediyorduk. Hemen hemen her yerde mola verdik. Ankara'ya giderken Tuz Gölü'nü gördük. Hayretler içinde bakıyorduk. Herkes böyle bir büyük gölü gördüğü için şaşkınlıkla baktı. Bu sırada hocalarımız da bizlere Tuz Gölü'nün nasıl oluştuğunu anlattı.

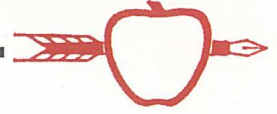
Saatlerdir beklediğimiz Ankara nihayet gözük-müştü. Ankara'ya girdiğimizde ilk gördüğümüz en büyük yer Sabancı Kız Yurdu idi. Belki de en büyük yurt bu yurttu. Ankara'ya saat 20.30'da girdik. Biraz oteli aradıktan sonra saat 21.00'de Sayın İsmail Göksel'in bize ayırmış olduğu otele vardık. Otel eşyalarımızı bıraktıktan sonra otelden çıktık. Hep birlikte Sayın İsmail Göksel'in çalıştığı yere metroyla gittik. O'nun bürosuna girdik. Büro da biraz oturduktan sonra kola geldi, içtik. Sayın İsmail Göksel bazı önemli bilgileri verdikten sonra dışarıya gezmeye çıktık. Başbakanlık, Danıştay, Yargıtay gibi önemli yerleri gördük. Ankara'da ki Devlet Tiyatrosu'na girdik. Tiyatro da nerede, nasıl davranmamız gerektiğini anlattı. Karnımız da açılmıştı, gezerek bir dönercide döner yedik ve ayran içtik. Sonra yine gezmeye başladık. Sayın İsmail Göksel bize bankamatikten nasıl para çekildiğini gösterdi. Saat 24.00'e kadar gezdik. Tabiki üzerimizde o günün heyecanı vardı. Oteldeki odalarımıza çıktık. Odalarımızı çok beğenmiştik. Biraz oda

arkadaşlarımızla konuştuktan sonra uyuduk. Tabiki bazı öğrenciler heyecandan uyuyamamıştı.

Sabah saat 07.00'de kalktık. Üzerimizi düzgün bir şekilde giyindikten sonra, otelin oturma salonuna girdik. Öğretmenlerimiz de geldikten sonra otelin lokantasına geçtik. Kahvaltımızı yaptıktan sonra yine gezmeye çıktık.

Otelden Eski Meclis'e gittik. Eski Meclis'in içini gezdikten sonra Anıtkabir'e doğru yol aldık. Saat 10.00 Anıtkabir'e vardık. Bir çok yerden turistler vardı. Anıtkabir'in önünde resim çekindik ve içini gezdik. Anıtkabir, fotoğrafta görüldüğü gibi küçük değildi. Oradan çıktıktan sonra Atatürk'ün giydiği giysileri gördükten sonra, Atatürk'ün giymine çok dikkat eden birisi olduğunu anladık. Büyük Ata'nın yıllar önceki giydiği giysiler şimdiki giysilere benziyordu. Oradan da çıktıktan sonra yabancı devletlerin hükümdarlarının resimlerini, eski kılıçları, mızraklar ve Atatürk'ün bindiği arabayı gördük. Kendi kendimize Atatürk'ü hep arabada hayal ediyorduk. Bazı öğrenciler ise Atatürk'ün plakasını not etmişlerdi. Oradan da Atatürk'le ilgili olan tebrik, kitap gibi önemli bilgilerin satıldığı yere girdik ve inceledikten sonra otobüsün yanına gittik. Artık Anıtkabir'den ayrılıyorduk. Belki de hiç bir zaman göremeyeceğimiz Anıtkabir. Anıtkabir'i iki saat gezmiştik.

Anıtkabir'den saat 12.00'de T.B.M.Meclisine doğru yol aldık. T.B.M.Meclisi'ne gitmek o kadar kolay değildi. Önce izin almamız lazımdı. Biz sayın Niğde milletvekili Ergun Özkan'ın sayesinde biraz kolay girmiştik. T.B.M.Meclisi'nde bizi ilk karşılayan sekreter olmuştu. Çok iyi bir kişiydi. Bize çok şefkatli davranıyordu. Bize üniversitenin bir dalını kazanıp bir meslek sahibi olmamızı söylüyordu. Çünkü bir meslek sahibi olduğumuz zaman böyle büyük şehirleri görme imkanımız olacaktı. Sekreter bunları anlatırken bizde oralet içtik. Sekreterle beraber T.B.M.Meclisi'ni gezmeye başladık.

Meclisi gördüğümüz de eski meclis ve yeni meclis arasında çok büyük fark olduğunu anladık. T.B.M.Meclisi'ndeki partilerin meclise geldikleri zaman çalıştıkları yerleri gördük. T.B.M.Meclisi'nde ki bazı önemli yerleri de gezdikten sonra meclis kütüphanesine gittik. Kütüphaneyi biraz inceledikten sonra Meclis Lokantasına girdik. Mecliste yemeğimizi yerken Sayın Niğde Milletvekili Ergun Özkan'la tanıştık. Yemeği yedikten sonra yine gezmeye çıktık. Meclisin önünde ve meclis parkında fotoğraf çekindik. Oradan da ayrıldıktan sonra otobüsle gezimize devam ettik. Hiç unutamayacağımız gün yavaş yavaş bitiyordu. Meclisten Niğde Vakfı'na geldik. Orada, İsmail Göksel'in hocası olan Sayın Abdulkadir Köylü'de bulunuyordu. Niğde Vakfı Başkanı sayın Hasan İkizoğlu bize yararlı olan bazı bilgileri vermişti. Bu sırada bizde pasta yedik ve kola içtik. Niğde Vakfı Başkanı bize hediyeler verdi. Tabiki bizde çok sevinmiştik. Niğde Vakfı'ndan Kocatepe Camii'ne gittik. Kocatepe Camii'ndeki market ve mağazayı gezdik. Çok büyük bir mağazaydı. Marketten de yiyecek bir şeyler almıştık. Hocalarımız camide namaz kılarırken bizde

bazı turistlerle konuşmuş ve adlarını bile öğrenmiştik. Ankara'da bulunan Atakule'ye gidecektik ama, zaman olmadığı için gidemedik, çünkü artık kasabımıza gitmemiz lazımdı. Orada iyi davranan kişilere teşekkür ediyorduk. Ankara'da belki de hiç bir zaman gezemeyeceğimiz yerleri görmüştük. Herkesin içinde bir üzüntü vardı. Çünkü Ankara'yı belki bir daha göremeyecektik. Ankara'dan köye gitmek üzere saat 18.00' de yola çıktık. Herkeste günün yorgunluğu vardı. Saat 02.00'de evimize vardık. Ankara gezisi böylece sona ermişti.

Ankara'ya gitmemiz bize üniversiteyi kazanma duygusunu uyandırmıştı. Derslerimize çalışmamız ve üniversitenin bir dalını kazanıp meslek sahibi olmamız gerekiyor, çünkü o zaman böyle büyükşehirleri çok sık görebiliriz.

Not : Hacı Abdullah ve İni köyleri İlköğretim Okulu Öğrencilerinden bir grup rehber öğretmenleriyle beraber Ankara'ya yaptıkları inceleme gezileri sırasında Vakfımızı da ziyaret ederek vakıf başkanı İkizoğlu'ndan vakıf çalışmalarını hakkında bilgi aldılar. İkizoğlu öğrencilerden inceleme gezisi hatıralarını yazmalarını istedi ve bu yazıdan uygun birinin dergimizde yayınlanacağını belirtti. Rehber öğretmenleri tarafından seçilen yedi yazıdan Emine BOZDEMİR'in yazısı yazı kurulunca seçilerek yayınlanmaktadır.

NIĞDE TİCARET BORSASI AÇILDI

Niğde Ticaret Borsası yönetim organları seçimlerini tamamlayarak 13 Haziran 1997'den itibaren tescil işlemlerine başladı.

Ticaret Borsası borsa kotasyonu listesine dahil malların alım-satımını yapan tüzel, özel, kamu kuruluşlarına hizmet vermektedir. Borsaya kayıtlı olup, tescil yaptıran tüzel, özel ve kamu kuruluşları stopaj vergisinden % 100 oranda yararlanmaktadır.

Borsa Hizmet binası Yeni Çarşı, Matbaa Sokak Uyanık İş Hanı Kat: 1 No: 2'de hizmet vermekte, yönetim kurulu başkanlığı'na Erdoğan Özegen Başkan Yardımcılığı'na Cafer Er-yılmaz ; Meclis Başkanlığı'na Serdar Ecemiş, Başkan Yardımcılığını da Emin Başer yürütmekte, Faruk Akdoğan, İlhan Sönmez, Ayhan Birim, Yakup Kılıç, Oktay Duyar, Süleyman Çınar, Ülfet Doğru, Cengiz Soylu, Ali Büyükkakkaş üye olarak görev yapmaktadırlar.

dostlara açılan kapı SEVGİLERİ YÜCELTMEK

—Leman GÜNALP

Saygı duyduğum kıymetli bir hemşehrimle sohbet ederken söz aile hayatına gelmişti.

Erkeğin ve kadının başarısını, evindeki mutlu, uyumlu hayatıyla orantılı olduğu, eşlerin birbirine sıcak sevecen duygularla yaklaşım yaklaşım göstermeleri gereği hekesçe bilinse de uygulanıyor muydu? Bu güzel anlayışları yalnız bir taraftan beklemek doğru olur muydu?

Aile içindeki huzursuzluğun bilhassa çocukları olumsuz etkilediği bilinen bir gerçektir. Fertleriyle bütün olan bir ailede birinin mutsuzluğu herkese etki edeceği için davranışlara özen gösterilmeliydi.

Sohbetimiz böyle devam ediyordu...

Başarılı kişilerin arkasında, anlayışlı eşleri olur derler, onları takdir etmek gerekir, ama o eş de mutlu olduğu zaman etrafındakileri mutlu eder. Bu ilişkiler birbirine bağlıdır.

İki ayrı evden gelen, ayrı kültürlerle yetişmiş insanlardan oluşan ailede değişik görüşler olması doğaldır. Önemli olan eşlerin birbirinin iyi yönlerini görebilmesi, ters gelen yönlerini karşılıklı konuşmalarla en aza indirebilmeleridir. Kimse karşısında dört dörtlük birini beklememelidir.

“Yarsız kalır cihanda kusursuz yar isteyen” demişler.

Mutlu olmak için, insanların önce kendileriyle barışık olmaları gerekir. Eşlerden biri sıkıntıdayken veya asabiyken diğeri ona anlayış gösterip, uygun bir zamanda kendi isteklerini dile getirmelidir.

Burada yine biz annelere görevler düşüyor. Bu

anlayışlara sahip olacak, bunca emeklerle büyüttüğümüz çocuklarımızın yani yarının gençlerinin ilerde mutlu olmalarını istiyorsak, onlara asla kadın erkek ayırımı yapmadan bütün insanları sevmenin gereğini küçük yaşlardan itibaren öğretilim. Saygının aile içindeki önemini, kırılan kalplerin zor tamir edileceğini, bizlerden görenek anlamalarını sağlayalım. Haklarını aramasını bilen şahsiyetli insanlar, başkalarının da haklarına sahip çıkarlar, onları öyle yetiştirelim. Atalarımız “Ağaç yaş iken eğilir” demişler.

Su gibi akıp giden yılları durduramadığımızı göre, sevgimizi göstermeyi bilelim, sevgileri yarınlara bırakmayalım. Hayatın güzelliklerinden faydalanıp, beraber zevk almanın mutluluğuna erelim.

Kimse birbirine iki eş kadar yakın olamaz. Herkes kendisini aşım üstünlük sağlamayı düşünmeden sevgileri yüceltmelidir. Sevgi sihirli bir deydendir, o herşeyi halleder.

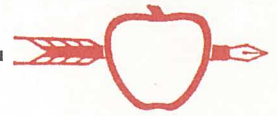
Bir sohbetin ardından bunları düşünürken, herkesin bildiği bu gerçeklere kendi duygularımı da katarak sizlerle paylaşmak istedim.

“Koynumda sakladım verdiğin saçım” diyen erkeklerimizin “Gayri dayanacak gücüm kalmadı” diye türküler yakan kadınlarımızın.

Sevgilerini şiirlerle belirten insanlarımızın güzel hisleri hiç azalmasın

Sevgi, insanı insan yapan tek ilaçtır.

Sevgili okuyucular, gönüllerimizden sevgi, yularımızdan mutluluklar taşıyın diyorum.

Bu Gece

Yine bu gece hayal dünyamın misafirisin
Anılarla yaşıyorum seni bir bir
Sanki benimlesin
Özlemin kor gibi yakıyor içimi
Gel desem, gelir misin?
Yine bu gece gözlerin hayalimde
Parlıyor ışıl ışıl
Arıyorum gözlerinde kendimi yine
Dalıp yılların derinliğine
Gel desem, gelir misin?
Yine bu gece gülüşün çınlıyor
Kulaklarımda hala eskisi gibi
İsmin dudaklarımda
Ezberlenen şiir gibi
Gel desem, gelir misin?
Yine bu gece düşlerimde bekliyorum
Kimse olmayacak senden başka
Düşlerim تنها
Dökmek istedim gönlümü sana
Uyanmasam sabaha dek
Gel desem, gelir misin?

Leman Günalp

NARLIĞÖL VE BAHÇELİ TURİZME AÇILDI

11 Ağustos 1997 gün ve 23077 Sayılı Resmi Gazete'de Turizm Bakanlığı'nca yayınlanan bir duyuru ile Narlıgöl ve Bahçeli'de turizm amaçlı yatırımlar yapmak üzere müteşebbislere tahsis edilecek alanlar olarak ilan edildi.

Yapılan duyuruya göre Narlıgöl'de 1000 yataklı Turistik Tesis ile 200 yataklı pansiyon yapımı öngörülüyor. Bahçeli Kasabası'nda, yapılacak turistik tesis projesine göre belirlenecek.

Ülkemize, Niğde'mize ve Tüm Niğde'lilere hayırlı olsun.

HATIRLIYALIM :

1. Kahve lekesi gliserinli bezle silinir.
2. Kan lekesi çok ılık su ve sabunlu çitlenir.
3. Muşambaya dökülen salça asetonlu pamukla çıkartılır.
4. Parkeler ve halılar Hacışakir sabunuyla silinip durulanır.
5. Eldeki ve bacaktaki soğan kokusu soğuk suyla giderilir.
6. Soğanı açık pencere önünde doğrarsak gözümüze kaçmaz.
7. Dibine tutan çelik tencereler bir çay fincanı sirkeye 1 tatlı kaşığı karbonatla kaynatılarak temizlenir.
8. Toz alınan bez sık sık silkelenirse, temizlik kolay olur.

Ağız Tadı : İspanak Terator.

Malzeme : 1 kg. ıspanağın yarı yapraklı sapsarı

1 dilim bayat ekmek

1/2 çay bardağı zeytin yağı

1/2 çay bardağı ceviz içi

2 - 3 diş sarmısak

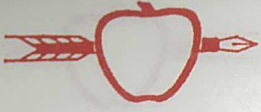
1 limon suyu veya sirke

1 çay kaşığı tuz.

Yapılışı : Kökünden temizlenen ıspanaklar bütün olarak yıkanır, kendi suyuyla haşlanır, bir servis tabağına yerleştirilir.

Derince bir kaba ekmek ufalanır. İyice dövülmüş ceviz ve sarmısaklar, limon suyu ve biraz sirke, zeytin yağı ve tuz ilave edilerek iyice karıştırılır. Elde edilen bu sos ıspanakların üzerine dökülür güzel bir salata ve meze olur.

Bu sos aynı zamanda, kızartılmış küçük boy uskumru balıklarının üzerine dökülerek servis yapılır.

DÜNÜMÜZ BUGÜNÜMÜZ

Hüseyin ÇELİK

Köylünün bir şeyi yok, sıhhati, ahlakı bitik
Bak sırtındaki mintan bile tiftik tiftik:
Bir kemik, bir deridir ölmedi kaldıysa diri,
Nerde evvelki refahın acaba onda biri
Dam çökük, arsa rehin bahçeyi icra ister
Bir kalem borca bedel faizi defter defter.

1924 yılında 1.baskısı yapılan büyük şairimiz M.Akif'in ASİM'ından aldığım yukardaki dizeler köylümüzün o günkü halini ne güzel anlatıyor. Bana 48 yıl evvel köyden (Eski adı Madenşihları, yeni adı Elmalı Kasabası) çıkmadan evvelki yaşamımdan bazı pasajlar hatırlattı bunlar Anadolumuzun her yerinde aşağı yukarı aynıdır.

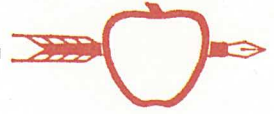
Giyim, kaput bezinden dizleri tutsun diye uzun dikilen gömlek ve kilot iç çamaşır ihtiyacını karşılardı. Çoğunluk kara don giyerdi. Elbise yaptırabilenler bile eskimeye yüz tuttuğunda ters yüz ettirirdi, pantolonların dizleri ve arkaaları ile ceketlerin kollarına suvarilik denilen yamalar yapılırdı; kundura ve yemenilerin yamalı olmasında gayet tabii bir şeydi.

Yeme içme: Soğan, patates, pancar, barbunya, kabak ozamanlarda bilinen ve ekilen belli başlı sebzelerdi unutamadığım ve bu gün inanılması güç olan hususlardan birisi mevsiminde yemek olarak pişirilen kabak olgunlaştıktan sonra kabuğu soyulup içinin çekirdekleri de çıkartılıp 50-60 cm boyunda dilinerek damlarda kurutulur ve kışın yemek yapılırdı. İkincisi de her ev için az veya çok dikilen

kısa, yeşil soğan olarak kökten sökülerek yenmesi yapraklarının koparılarak yenmesidir. Bu işlemede pürleme denirdi. Birde şehirden getirilen somun ve pidelerin katık niyetine yenmesiydi. Durumu biraz iyi olanlar etlik keserler etler kavurma yapılır sızgıt olarak kışın yemeklerde kullanılır kemikli kısımlarıda tuzlanır kurutulur kışın yemeklerde kullanılırdı. Tuluklarda tuzlanarak biriktirilen yoğurtlar yayıklarda yayılarak tereyağ çıkartılır, ayranındanda çökelek ve tarhana yapılırdı. Keza her eve bahara kadar yetecek miktar da direk direk yufka ekmek yapılırdı.

Yazları yemekler ya avluda yada tandır evindeki ocaklarda yapılırdı. Kışları ise sabah tandır yakılır sabah çorbası tandır üzerinde pişirildikten sonra öğün pişirilecek yemekler çömlleklerle tandıra indirilir sonra kapağı kapatılarak üstüne iskemle kurulur, iskemlenin örtüsü örtüldükten sonra ev halkı etrafına oturur ve ayaklarını iskemlenin içine sokardı. Bazı evlerde ahırların içinde balkon gibi tahtalı yapılırdı. Buralara ahır sekisi denir kışın hayvanların sıcaklığından istifade için oturulup yatılırdı. Hatta o zamanlardan kalma "oturduğu ahır sekisi çağırıldığı İstanbul türküsü" sözünü çoğunuz hatırlarsınız.

İletişim: O yıllarda Niğde'nin perşembe günü olan pazarına gitmek için çarşamba sabahı köyden at veya eşekle hareket edilerek altı saatte Endivitten geçerek varılır, bir hana yerleşilir sonra çarşıya çı-

kılıp alış verişe başlanırdı. Perşembe günü öğleye kadar işler bitirilip öğlende köye dönmek üzere yola çıkılırdı. Çamardı yöresinden Niğde pazarına gidecek olanlar bir gün önceden köyünden çıkar bir gece giderken bir gecede dönüşte bizim köyde köy odalarında misafir edilirdi.

Köy Odası: Uzunca bir salon üst başta şimdiki şömineler gibi bir ocak içindedeyen muteber yakıtı kurutulmuş koyun kığı ağır ağır yanar salonu ısıtır. İki yanda yerden 25 cm. yükseklikte salon boyunca olan sedirlere minder ve arkasına yastıklar dizilir, ocakta cezveler ateşe sunulmuş hazır bekler, dibekte döğülmüş mis kokulu kahve kutusunda misafirlere ikram edilmek üzere beklerdi. Girişte salona nazaran 25-30 cm. daha alçak bir kısım parmaklıklarla salondan ayrılır buradada yerden 2 m. yükseklikte bir tahtalı bulunur. Tahtalıda gece yatırılacak misafirler için yataklar ve yorganlar kayılı olurdu. Daha sonraları köy odalarında soba yakılmaya başlandığı bir sırada köy odasına iki fizikçi misafir olarak gelir. Sobada yılmakta olan kes (samanın ezilmeyen düğüm noktalarından müteşekkil iri kısımları) gürül gürül yanmaktadır. Sobanın kapağı kapatıldığında yavaşlıyor açıldığında yine hızlı yanıyor. Misafirler sobanın bu kadar hızlı yanmasını yerden 120 cm. yukarıya kurulmuş olmasına bağlıyorlar. Ama kendilerince uygun bir izahat yapamıyorlar. Sabah oda sahibine sormaya karar veriyorlar. Sabah sobayı niçin yukarı kurdunuz iyi yanması için mi diye sorarlar. Oda sahibi boynunu bükerek “Efendim boru kafi gelmediği için yukarı kurdum” der.

Bu gün yukarıda anlattıklarımın yaşandığı hayal bile edilemez. Bu gün şehir de nevarsa köyde de var iletişim vasıtaları ve yollar fevkalade. Artık insanlarımızda ne yamalı pantolon ve ayakkabı giyen görülüyor, ne de elbise ters yüz ettiriliyor. Sebze meyve her mevsimde her yerde mevcut. Yani dünden bugüne herşey değişmiş durumdadır.

Yalnız yukarıda bir kısmını aldığım merhum Akif’in şiirinin devamı:

Hiç bakım görmediğinden mi nedendir, toprak
Verilen tohumuda inkar edecek, öyle çorak
Bire dört aldığı yıl köylü emin ol, kudurur;
Har vurur bitmeyecekmiş gibi, harman savurur.
Uğramaz, gün kavuşur, çiftine yahut evine
Sabah iskambil atar kahvede, akşam domina

Maalesef ikinci kısımda ki hususlarda fazla bir değişiklik olmadığını görüyoruz. Mahalli mahsulümüz patetes bölgemize büyük bir avantaj sağlamıştır. Bu avantajın iyi kullanılmasını can-ı gönülden isteriz. ancak işittiklerimize göre patates mahsulu sonrası bazı müstahsillerimizin sapıtacağı ve mevsimlik türeyen batakhanelere düştüğü yolundadır. Onları Allah ıslah edip hidayete erdirsin.

Har vurup harman savurmak sadece içki, kumar, bar ve pavyon ile değil, kazanılan parayı ihtiyacı olmayan bir şeylere harcamakta aynıdır. Bana çok eskiden bir büyüğüm “Oğlum beş kuruş kazandığın gün, yüz para harca helal olsun; ama yüz para hatta daha az kazandığın vakitte yüz para harcarsan evin yolunu bulamazsın” demişti. İhtiyacı olan iki traktör sahibi bir çiftçimiz falanca veya filancaya iddia olsun diye tarlaya gitmeye veya ayda bir defa şehire gitmeye binek araba almışsa ona ne demeli. Yaz mevsiminde akaryakıt gübre vesaire gibi lüzumlu emtiaya yerine göre dünyanın faizini ödemesine rağmen. Kenarda üç beş kuruşum olsun demeden birbirleriyle iddialaşmak uğruna acil olmayan yatırımlara para harcayanlara ne demeli.

Niğde’imiz ve köylerimizde büyük şehirlere göç bir vakıdır. Niğde’ye köylerimizden nakladenlerde çok olup ve hatta Niğde ekonomisinde büyük payları vardır. Eskiden beri hemşehrilerimizin “Bir araya gelememe” hastalığı ve eksikliğini hepimiz biliriz ama yinede çaresini bulamayız. Niğde’deki toptan bakkaliye ve marketlerin komşu vilayetlerden gelenlerin ihhisarında olması Niğde’liler için

büyük bir ayıptır. Hemşehrilerimiz sermayelerini bişleştirerek, büyütseler elbette büyük sermayeler büyük paralar kazanacaktır. Büyük para kazanmak kendi ailesine, çevresine, köyüne, vilayetine ve hat-ta ülkemize yarayacak, istihdamı artıracak raha iyi işler yapmak amacı ile heves edilmelidir. Yoksa lüks içinde yaşamak etrafa hava atmak için para ka-zanma isteği beraberinde gayri meşru hareketleri de getirir.

Üniversitemizin açılması Niğdemize etrafiyla birlikte bir hareket ve canlılık getirdiği bir hakikat-tır. Bunu kimse inkar edemez. Esnafımız bunu çok iyi değerlendirmelidir. Hemşehrilerimiz Üniversite öğretim üyesi ve talebelerine pahalı mal satmayı marifet saymamalı. Görüştüğüm bazı üniversite mensupları burada herşeyi bize pahalıya veriyorlar,

bizde tuvalet sabununu bile Ankara'dan getiriyoruz dedi. Yine Niğde'ye giderken otobüste üniversite-miz spor bölümünde okuyan bir gençle yoculuk et-tim. Genç Ankara'ya hususi eşofman almaya geldi-ğini ve altı arkadaşına da spariş eşofman aldığını götürmekte olduğunu söyledi. Niğde'de alacağınız kalitede eşofman yokmuydu diye sorduğumda ise aynı marka var ama yedi takım eşofman 25-30 mil-yon lira fark ediyor dediğinde düşündüm kaldım... Esnafımız ayağına gelen nimeti tepmeyip kar had-dini düşük tutup sürümden kazanmayı gaye edin-melidir. Çalışmak ayıp sayılmamalı, on kişilik bir ailede bir kişi çalışır on kişi yerse bu aile eninde so-nuda fakirliğe mahkum olur on veya ço kişilik bir ailede en az üç beş kişi aile ekonomisine katkıda bulunmalıdır.

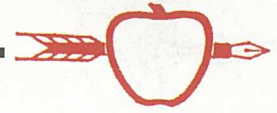
BAŞSAĞLIĞI

**24.10.1997 Cuma günü Konya - Ereğli karayolunda
meydana gelen talihsiz trafik kazasında
hayatını kaybeden vatandaşlarımıza ve
NİĞDE ÜNİVERSİTESİNİN çeşitli fakültelerinde
okuyan öğrenci kardeşlerimize**

**Ulu Tanrı'dan rahmet, kederli ailelerine sabır,
Rektör Sayın Prof. Dr. Ramazan TAŞDURMAZ'a
ve şahsında tüm üniversite camiasına**

Başsağlığı Dileriz.

Başkent - NİĞDE VAKFI

1997 - 1998 EĞİTİM YILINDA Burs Verecek Hemşehrilerimiz

	Burs Adedi
- Ali Ulvi ARIKAN	12
- ORSAN Mobilya	10
- Birsal SÖNMEZ	5
- Kemal AKMAN	4
- Ali KURTARAN	4
- Hüseyin BEKTAŞ	4
- Veysel DÖNMEZ	3
- Cemil DERELİ	3
- Naci ŞİRİ	2
- Ahmet TOPÇU	2
- Bülent ESEN	2
- M. Emin ARISOY	2
- Gülten - Hürrem KUBALI	2
- Nezahat - Hüseyin ÇELİK	2
- Hasan İKİZOĞLU	1
- Ahmet ÖZENÇ	1
- Arzu Çelik SERPEN	1
- Cem ÇELİK	1
- Tahsin KİTAPÇI	1
- Asuman ERİŞEN	1
- Ali Osman SAYIN	1
- Ayşe - Turan ESEN	2
- İsmail GÖKSEL	1
- Kadir GÖKSEL	1
- Burhan KOZAN	2
- Müslüm YILMAZ	2
- Ruhi YAMANER	1
- Erdal GÜRSEL	2
- Sedat EREM	2
- Muzaffer GÖRÜRGÖZ	2
- Yavuz DEMİRTAŞ	1
- C. Tayyar SADIKLAR	1
- Ali DEMİR	3
- H. Hüseyin GÜLERMAN	2
- Mehmet KILIÇ	1
- Kudret AYHAN	2
- Figen ÇARMIKLI	2
- Zernur ERSOY	2

Niğde Evi olarak düzenlemek için satın aldığımız daireye katkıda bulunan hemşehrilerimiz.

Hikmet ATAMAN	500.000.000.-
Kemal AKMAN	300.000.000.-
Ali Ulvi ARIKAN	300.000.000.-
Ali KURTARAN	300.000.000.-
Hasan ASLAN	250.000.000.-
Erdal GÜRSEL	200.000.000.-
Hüseyin ÇELİK	100.000.000.-
Süleyman ÖZKAN	100.000.000.-
Hasan İKİZOĞLU	50.000.000.-
İsmail GÖKSEL	50.000.000.-
Doğan BARAN	50.000.000.-
Hıfzı MAKBULOĞLU	50.000.000.-
Naci ŞİRİ	50.000.000.-
C. Tayyar SADIKLAR	50.000.000.-
Ali DEMİR	30.000.000.-
Cem ÇELİK	25.000.000.-
Üstün ESEN	25.000.000.-
Mehmet KILIÇ	25.000.000.-
Tahsin KİTAPÇI	25.000.000.-
Hürrem KUBALI	25.000.000.-
Arzu Çelik SERPEN	25.000.000.-
Ahmet TOPÇU	25.000.000.-
Özcan ALTUNCU	20.000.000.-
Hüseyin BEKTAŞ	20.000.000.-
Leman GÜNALP	20.000.000.-
Yavuz DEMİRTAŞ	20.000.000.-
Naci ÇEREZCİ	10.000.000.-
Ahmet SOYLU	10.000.000.-
Naim SUNGUR	10.000.000.-
Nevzat ÖZGENÇ	6.500.00
E. Bedirhan İZGİ	5.400.000.-
Dilek KASAP	5.000.000.-
Hayri AKÜN	5.000.000.-

Burs veren ve Niğde Evi için katkıda bulunan hemşehrilerimizin isimleri önümüzdeki sayıda yayınlanmaya devam edecek.

Bürokratlarımız ve İşadamlarımız

MUSTAFA SAĞIT

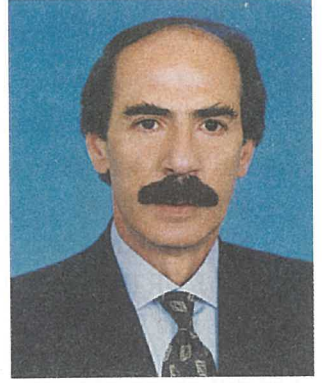
Türkiye Demir Çelik İşletmesi Yönetim Kurulu Başkanı Genel Müdür

12.12.1949 Niğde'de doğdu. İlkokulu Ereğli'de orta ve liseyi Ankara'da tamamladı. 1972 yılında A.İ.T.İ.A.'den mezun olarak aynı yıl Töbank'ta çalışma hayatına atıldı.

1973 yılında TDÇİ Genel Müdürlüğünde göreve başlayan ve sırasıyla, uzmanlık, kısım amirliği, müdür yardımcılığı ve müdürlük görevlerini yürüten hemşehrimiz, 1987 yılında Muhasebe ve Mali İşler Dairesi Başkanlığı'na atandı.

7 Ağustos 1997 yılına kadar kesintisiz bu görevi yaptıktan sonra 7 Ağustos 1997'de TDÇİ Yönetim Kurulu Başkanlığı ve Genel Müdürlüğü görevine atandı.

Ekonomi, Mali ve İşletme dallarında ihtisas sahibi olan, tek düzen muhasebe sistemi hakkında yayımlanmış kitabı bulunan ve eğitim seminerleri veren Mustafa Sağıt, evli ve 3 çocuk babasıdır.

Eyüp DOĞANLAR (İşadamı)

1943 yılında Niğde'denin Koyunlu köyünde doğdu. Genç yaşta ticaret hayatına atıldı ve 1973 yılında ORSAN Orman Ürünleri Mobilya ve Dekorasyon Sanayi A.Ş.'ni, 1983 yılında ORYAP Uluslararası Yapı Elemanları Organize Sanayi ve Ticaret A.Ş.'ni, 1990 yılında ORKAP Orman Ürünleri Kaplama Sanayi ve Ticaret A.Ş.'ni, 1993 yılında ORPAZ Orman Ürünleri Dekorasyon Pazarlama Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti.'ni 1995 yılında ASPORSAN Ahşap İnşaat Sanayi ve Ticaret A.Ş.'ni ve 1996 yılında ORSAN TEKSTİL Ürünleri Sanayi ve Ticaret A.Ş.'ni kurdu ve halen bu şirketlerin Yönetim Kurulu Başkanlığını yürütmekte ve Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Ağaç ve Mobilya Sektör Kurul Başkanı ile Ankara Sanayi Odası Yönetim Kurulu Üyeliği görevini sürdürmektedir.

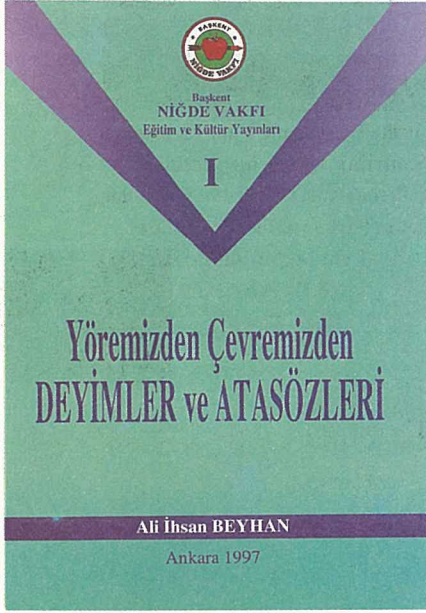
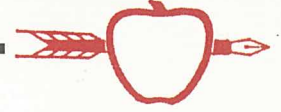
KUDRET AYHAN (İşadamı)

25.4.1950'de Niğde Yenice Mahallesinde doğdu. Aslen Kitreli kasabasıdır. Niğde'de uzun yıllar manifatura mağazası işleten Abidin Ayhan'ın oğludur.

İlkokula Dumlupınar İlkokulunda başladı, okul yanında Sakarya İlkokuluna nakledildi ve oradan muzun oldu. Orta okulu Anafartalar Ortaokulunda liseyi Gazi lisesinde tamamladı. Gazi Eğitim Enstitüsü Matematik Bölümünü bitirdi. Askerlik hizmetinden sonra Ankara'da bir un fabrikasında 11 yıl Müdürlük yaptı.

1983 yılında kardeşi ile beraber kozmetik toptancılığına başladı. Merkez İtiryat ve Parfümeri Deposu Koll.Şti., ODAK Kozmetik Ltd.Şti., AYHANLAR Tekstil Konfeksiyon Ltd.Şti.'nin sahibi ve BİRKOZ A.Ş. adlı kozmetik alanında faaliyet gösteren 51 ortaklı şirketin yönetim kurulu başkanıdır. Hemşehrimiz, aynı zamanda KİTRELİLER Derneği'nin Onursal Başkanıdır. Evli olup iki çocuk babasıdır.

Yöremizden - Çevremizden

DEYİMLER ve ATASÖZLERİ

Ali İhsan BEYHAN

VAKFIMIZIN EĞİTİM VE KÜLTÜR SERİSİNDEN İLK KİTABI YAYINLANDI:

- NİĞDE ORTAOKULU VE LİSESİ ESKİ ÖĞRETMENLERİNDEN ALİ İHSAN BEYHAN'IN UZUN YILLAR DERLEDİĞİ (1942) ÖRNEKLİ VE AÇIKLAMALI DEYİM VE ATASÖZLERİ, BENZERİ KİTAPLARDA BULUNMAMAKTADIR.

- BU ÖZELLİKTEKİ ESERİN TÜRKİYE'MİZİN KÜLTÜREL VARLIĞINA, ÖZEL- LİKLE NİĞDE'MİZİN KÜLTÜR HAZİNESİNE KATKISININ OLACAĞINA İNANIYORUZ.

- 500 SAYFA OLAN BU ESERDEN 2000 ADET BASILMIŞTIR.

- HEMŞEHRİLERİMİZE, ÖĞRENCİLERİMİZE VE İLGİ DUYANLARA TAVSİYE EDERİZ.

- BU ESERİN GELİRİ ÜNİVERSİTEDE OKUYAN ÖĞRENCİLERİMİZE BURS OLARAK VERİLMEKTEDİR.

- BU ESERİ ALMAK İSTEYENLER ANCAK VAKFIMIZDAN TEMİN EDEBİLİRLER..

Başkent - NİĞDE VAKFI

G.M.K. Bulvarı No: 55/1 Maltepe - ANKARA

Tel: 0312 - 231 79 91

Prefabrike Betonarme Yapı Elemanları
Santrifüj Betonarme Direkler
Vibre Betonarme Travers ve Konsollar
Beton Parke ve Bordür Taşları

Kent Mobilyaları
Çit Direkleri
Hazır Beton

K-Q
TSE - ISO
9000

NİĞBAS

NİĞDE BETON SAN. VE TİC. A.Ş.

MERKEZ: Adana Karayolu 2. km. 51001 NİĞDE P.K. 30 • TEL: (388) 232 42 00 (6 Hat) • Fax: (388) 232 42 06
İRTİBAT BÜROSU: Turgut Reis Cad. 5/2 Tandoğan 06570 ANKARA • TEL: (312) 212 72 85 (2 Hat) • Fax: (312) 212 72 87

BIRKO A.Ş. FABRİKALARI NİĞDE

Yaşanan Heryerde HALI'DA ÖNCÜ

- ✓ Kalitesiyle,
- ✓ Renkleriyle,
- ✓ Desenleriyle,
- ✓ Teknolojisiyle...

Sizin İçin;

Elimize Gelen Fırsat, Evimize Gelen Fırsat.

KOYUNLU
Yünlü Yürüklü Halı

Türk bankacılığının lideri,
Ülkemizin uluslararası
finansman sektöründeki gururu

ZİRAAT
hep yanınızda

T.C. ZİRAAT BANKASI
BAŞARININ ADI

MENSEL JV

**MENSEL JV ULUSLARARASI MÜHENDİSLİK,
MÜŞAVİRLİK VE TAAHHÜT A.Ş.**

**MENSEL JV INTERNATIONAL ENGINEERING,
CONSULTING AND CONTRACTING INC.**

SERMAYESİ : 60 000 000 000 TL TİCARET SİCİL NO : 104859

AŞGABAT KOPETDAĞ STADYUMU TÜRKMENİSTAN

MERKEZ / HEAD OFFICE

• ALPER SOKAK, NO:5. 06550 ÇANKAYA, ANKARA TURKEY • TELEFON / PHONE: (+0 312) 441 12 45 (PBX) • TELEFAXS / TELEFAX: (+0 312) 441 22 93

MOSKOVA OFİS / MOSCOW OFFICE

• LENINGRADSKY PROSPECT, 37/14, 125167 MOSCOW RUSSIA • TELEFON / PHONE: (7 095) 258 40 67 - 71 (5 HAT/LINES) • TELEFAXS / TELEFAX: (7 095) 258 40 72